

A BEVÁNDORLÓ

MEGJELEN NAPONTA DELUTAN.

Szerkeszti: SINGER MIHALY.

MAI SZÁMUNK ÁRA 3 CENT.

VIII. Évfolyam. 52. szám.

NEW YORK, N. Y., PASSAIC, N. J., PITTSBURG, PA., PHILADELPHIA, PA., SZOMBAT, 1911 APRILIS 22-én.

VIII. Year. No. 52.

HAZAI VIVMÁNY.

A nemzeti munkapárt és a nemzet.

Odahaza, amint ezt a hazai lapokból vesszük, letárgyalták a belügyminisztérium költségvetését. Minden egyes tétel fölött volt egy kis veszekedés, de végeredményben megszavazták mindent.

Mert Magyarországon megadnak mindent. Amióta Kossuth Lajos ajkára válságos időkben a hazafias aggodalom odaillesztette azt az örök emlékeztetőt, most már a történelem tulajdonát képező beszédet, amelynek hatása alatt egy szívből és egy lélekből hangzó szavak, hogy most újult erővel hozzáfogassanak az újabb — megszavazásokhoz.

Ebben a törpe utódok híven követik a diéső elődöket. Nem is kell parancsolni, lelkesíteni többé. Bécsnek csak ki kell nyitni a száját s a magyar képviselőházban száz meg száz ajakról elhangzik: Megadjuk! És megadják.

A nemzeti munkapárt, ezt a nevet választotta a jelenlegi képviselőházi többség, nemzeti munkáját elejétől fogva akképp fogta fel, amint ezt Khuen-Héderváry az ő programjában szemérmelen nyilatgatva megmondta, hogy a korona és a nemzet között minden áron helyre kell állítani és fentartani a békét. És a magyar törvényhozás szó szerint veszi és szó szerint teljesíti ezt a "minden áron" kijelentést.

Miután a korona és a nemzet közt a béke csak akképp lehet, ha a korona követel, egyre követel, a nemzet pedig minden el lenérték kikötése és elnyerése nélkül ad, egyre ad, természetesen hogy a magyar törvényhozás ehhez köti magát s a korona követelése sere esetleg megszavazná még azt is, hogy a magyar képviselőház hivatalos nyelve a német legyen s hogy oly magyar képviselő, aki elfelejtett megtanulni németül, a magyar törvényhozásba beválasztható ne legyen.

S ezzel eljutottunk oda, ahova eljutni akartunk. A magyar nemzetnek legfőbb kérdése a katonai kérdés. Amennyiben nemzetünk természetesen, hogy a katonaság hazafias szellemű neveltesse és bajok idején a haza érdekében és anyagi érdekeiért lelkesedéssel menjen a halálba, az Magyarországon egyszerűen ki van zárva. A magyar katonát, még ha soha életében magyar szót nem is hallott, német nyelven vezetik be a hadviselés titkaiba, és annyira átgyurják osztrákká, hogy vére válik benne, miképp neki az osztrák eszázárt kell szolgálnia, nem pedig a magyar hazát.

Nem mondunk újat, amikor felelünk, hogy e visszás, nemzetellenes állapot megszüntetését küzdenek odahaza évtizedek óta a legjobbjaink. Mondanunk sem kell, hogy hiába küzdenek Bécsben a hadsereg egységes voltának szükségességére hivatkozva és ezt az egységet csak akképp vélik fentarthatónak, ha a hadseregnek nyelve egy: a német.

Ferenec Ferdinánd, a trónörökös megmutatta, amint ezt egyik mult heti vezércikkünkben fejtegettük, hogy ez az egységes nyelv is megbontható, amikor a eszázáriknak úgy tetszik.

Mikor Khuen-Héderváry a bécsi eszázár segítségével kezébe kapta a gyepőt, mikor a mélyen eltemetett szabadelvű párt nemzeti munkapárt néven feltámadt halottaiból, a kormányelnök el akarta hitetni a nemzettel, hogy ő és pártja nemzeti munkát fognak végezni. Nemzeti vivmányokat helyeztek kilátásba még a katonai kérdésben is.

Ez ígért fejében megadták az osztrák katonai molochnak mindent. Vért, életet és pénzt. Amennyit az osztrák csak akart.

Most aztán megjött a vivmány. Tudvalevő dolog, hogy a katonai bünyvádi eljárást revidéálják. És e körül kapta meg a magyar nemzet a sok millió korona és a sok véráldozat fejében azt, amitől talán lehet menni.

Elhatározták ugyanis Bécsben, hogy azt a magyar katonai fejezetet, aki csakis magyarul tud, magyar nyelven fogják kihallgatni. Egyebekben még a legmagyarabb katonával szemben is a német nyelvet fogják alkalmazni.

Most már boldog a magyar. Olyannyira boldog, hogy nemcsak rá visszaindulnak Amerikából a katonaszökevények, mert lelkük a vágától, hogy a magyar vivmányból kijusson nekik is, hogy magyar nyelven mondassák el, hogy a katonaság elől azért szöktek Amerikába, mert hát diésősegebbnek tartják, beállni a munka katonájának, mint a eszázár katonájának.

SINGER MIHALY

LESZ MEG SZÖLLŐ.

A képviselőház elfogadta a kölcsönösségi szerződést.

206 szavazattal 89 ellenében fogadta el tegnap Washingtonban a képviselőház a Kanadával kötendő kölcsönösségi szerződést. Mellette szavaztak a demokraták tizenegy képviselő kivételével, el-

erősebb: az állam, a szövetség vagy pedig a trusztok? Ha az állam marad felszinen, akkor olcsóbb lesz az élet, ha pedig a trusztok kaparintják karmaikba a kanadai piacot is és az állam törvényhozási uton nem fog vélelki végezni, akkor ezimünk melé nem felkiáltójelt, hanem kérdőjelet kell tennünk.

ISMÉT VISSZA.

Hoening O'Carroll báró amerikai földön.

Hoening O'Carroll báró régi, jó ismerőse az amerikai és különösen a new yorki magyarságnak. Hosszu idő után ő volt az első főkonul New Yorkban, aki ebben a közös hivatalban ajtónyitott a magyar szellem előtt és kereste a magyarokkal való érintkezést.

Bár alkotásokat nem hagyott vissza, mégis fájó szívvel bucsuzunk tőle, mikor kineveztek őt tócioi nagykövetségi tanácsossá s innen elment a messze Japánba.

Arról értesülünk most, hogy a báró most visszakerül ismét amerikai földre. Ha nem is közömbös, ha nem is az Egyesült Államokba jön, jól esik az is, hogy a szomszédságunkban él a "közöség" nek egy embere, aki jó barátunk, a hir azt mondja ugyan, hogy Hoening O'Carroll báró Mexicoba lett áthelyezve mint követ. Ha a forrongó köztársaságban nem is túlkellemes most ez élet, szívből örülünk Hoening báró előléptetésének s megéhet, hogy nemskára az Egyesült Államokban fogjuk őt viszontlátni.

MÉG MEDDIG?

Ferenec József betegsége rosszabbodik.

Ferenec József betegsége rosszabbra fordult. Nem a táviratoknak, melyek nap-nap mellett jönnek, adunk hitelt, hanem a megbízható jelzőnek: a tőzsdén rhyantatások következtek be. A bécsi tőzsdén a Skoda-művek részvényei 140 koronával estek és a tőzsdén esnek az árak, akkor személy- és esetleg gazdasági változások vannak előtérben.

Ferenec József meghülése rosszabbra fordult. A hivatalos bulétnék ugyan tagadják és csak aztól bajnak tekintik, de tekintettel a beteg magas életkorára, inkább adnak hitelt azon nem-hivatalos híreknek, hogy a király nagyon beteg és betegsége minden perczben személyváltozást idézhet elő, egy másik uralkodót két országban.

FEZ ELESETT.

A felkelő törzsek bevették Marokkó fővárosát.

Páris, apr. 22. Ide érkezett jelentések szerint Marokkó fővárosát, Fez, a felkelők véres harc után bevették. Mulei Hafid szultán a francia konzulátus épületébe menekült. Az európai nagykövetségi mind konzulátusok gyűléseiben tartózkodnak.

OTVEN ÉV MULTÁN.

Czellővészetet rendeztek egy négerre.

Néhány évvel ezelőtt egy afrikai néger kalauzoltak végig Angliát. Megmutatták neki a nagy gyárakat, a munkáslakásokat; felvilágosítást kért mindenre és mikor mindent látott, hallott és tudott, a tapasztalatairól lakonikus rövidséggel nyilatkozott: —...mi négernek jobbak vagyunk.

Az Egyesült Államok terén olyan lórmával ünneplik a négerek ötven év előtti felszabadítását, mintha tényleg szabadok volnának. Pedig még a felérők előítéletével szemben sem szabadok. Tegnap megint olyasvalamit köváltak el a fehérbőrűek, hogy tettük miatt az egész Egyesült Államok lakosságának szívegnek kellene.

Livermoreban, Ky., egy néger összeveszett egy fehérral. A néger az utóbbit lelőtte. Az ilyen lelévések mindkét színű bőrűek részéről — sajnos — mindennapiak. A sheriff elfogatta a "néger" és hogy elejét vegye egy esetleges lincselésnek, a börtön helyett a színházba vitette. Az "intelligens" közönség erről tudomást szerzett, utat tört magának a színházba.

A pénztárnál mindenkinek beléptétdiját kellett fizetni; minden kinek jogában volt bármilyen fegyvert magával vinni. A néger a szinpad közepén egy fadarabhoz kötötték és egy adott jelle egyszerre lötték a szegény néger fiatalemberre.

A sheriff csak későn szerzett tudomást a színház eseményekről és csak egy szótmondra állított hetestet talált a szinpadon. A közönség elszélelt és most jön a másik gaszg: a sheriff az egész publikumból nem talált senkit, aki lőtt volna.

TAPASZTALÁS.

Mit tapasztalt egy pennai ember Nevjorkban.

Pennsylvania bányáiban dolgozik már évek óta egy magyar ember. Összegyűjtött egy kis pénzmagot, küldött a sógorának egy tikkett, hadd gyűjjön az is Amerikát tapasztalni. E hiten jött meg a sógor Fiumén kereszttől. A pennai magyar gondolt egyet, ha már gyün a sógor, hát úgy kellene, hogy elmenjen előbe és ha már meg, gondolta magában, de nem mondta meg, meg egy nappal előbb, hogy "várost nézzen." Mikor évekkel ezelőtt ő kijött, akkor egy se látott semmit, mert a hajóról mindjárt a vasutra tettek és vitték.

Hát megjött a mi amerikusunk is. Kérdőszókérdések és utbaigázások után szerencsén ki is ért a Cunard pierjére. Delután három óra volt. A hajó másnap délelőtre volt esedékes. Mit tegyen adig? Vendéglőbe nem megy, mert nem eszik amerikai kosztot; szállodába nem megy, mert fél, hogy kirabolják — a pénzt mind magával hozta, ő bankba nem teszi, mert azokra a huncut bankároknak nem bízza, otthon nem

hagyja, mert az asszonyé nére nem lehet pénzt bizni, annak mindig máshol jár a feje. Így hát a mi amerikusunk ott járt a Cunard pierje mellett, délutántól másnap délelőttig, tíz bloknál tovább nem ment menni, mert félt, hogy eltéved. Tíz blokot jobbra, tíz balra — tovább nem. Amint ott jár, belekandikál néha egy-egy vendéglőbe, lát egyik-másik helyen finom dákákat, akik egészen jól mulattak. Fene egy nagy város — mormogta magában — itt járok már egész éjjel és nem eszük többet, odahaza bizony az ilyesmi nincs megegedve.

Másnap megjött a sógor, aki mindjárt cipelt is a vasúthoz és vitt baba. Ottan, a plézen, az első utja nem baba vitt, hanem az egyik szalonból ki, a másikba be. Szerencsén haza is jött délután 4 óra helyett esti hétkor. Az asszony pedig dult-fult a méregtől. Meg is mosta alaposan férje fejét. Egy ideig hallgatta, aztán odamondja az asszonynak: — A te szád is olyan, mint azok a nevjorki vendéglők.

Az asszony most már kiváncsi volt arra, hogy milyenek is azok? — Hát — feleli a sokat tapasztalt magyar — éjjel-nappal nyitva van! Palóez.

NYOMÓR NYOMORRA.

Tizenhárom éves leány betörés vádjá alatt.

New Jerseyben egy tizenhárom éves, ártatlan kislány, szép leányka állott a bíróság előtt, betörés lopás vádjá alatt.

Ha az ember a kékszemű ártatlanságot látta, nem hitte volna el a vádat. Pedig igaz volt. Ő maga erősítette. Egy árva betűt sem tagadott. Öszintén, egyszerűen mondta el.

Azt a betöréses lopást én követtem el anyámmal. Anyám bement a lakásba éjnek idején, én pedig az ablak alatt állottam és elvettem a kinyújtott holmikat: ruhákat, takarókat, vánkókat.

A bíró nézi a leánykát és kérdi tőle: — Hát nem jártál te iskolába? Nem jártál templomba? Nem tudod, hogy nem szabad lopni? — Tudom — feleli a leány. — Az iskolából el kellett maradnom, mert otthon heten vagyunk testvérek. En vagyok a legidősebb. Atyám már nem él. Azelőtt jártam gyakran templomba, de most már rég nem voltam. Nem volt ruhám, amiben elmentem volna. És elteltünk ettől, otthon kellett maradnom, kis testvéreimet rendbe hozni.

A bíró kérdezte tőle, miért ment az anyja betörni és miért segített neki? — Nem volt kenyér otthon, koplaltunk, nyomorban voltunk, szenvedtünk — volt a rövid, meghatározó válasz.

A bíró a kislányt Trentonba, az állami leánynevelő-otthonba küldte. Az anyja "büne" fölött a bíróság később fog "ítéletet" mondani.

Az ítélet pedig az lesz, hogy az anyától a jogrend nevében elvevesszék a hét gyermekét, a gyermekektől elrabolják az anyát, de hogy együtt boldogan élhessenek, arról az a sokat hangzott jogrend nem fog gondoskodni.

MADERO KONOK.

A békétárgyalások megfeneklettek.

Mexicóban a békétárgyalások megfeneklettek, még mielőtt ténylegesen megkezdődtek volna. Oscar Braniff és Esquivel Obregónak, akik Maderot egyes békepontoszatok elfogadására akarták bírni, táviratot kaptak, amelynek vétele után azonnal beszüntették a tárgyalásokat. A táviratot épp abban a pillanatban vették, amikor a fegyverszünet zászlaja alatt menesztettek egy küldöttet egy utolsó felhívással a forradalom vezetőjéhez.

A távirat Mexico Cityből érkezett, de a békebiztosok nem akarték elárulni annak tartalmát, sem azt, hogy ki a küldője. A békebiztosok nyilatkozatot tettek közzé, melyben a tárgyalások megfenekléseért Maderora hárítják a felelősséget.

Majdnem egyidejűleg a sürgöny megérkezéével a forradalmárok előbukkantak a közeli halmok mögül és Juarez felé nyomultak, mintha támadást terveznének. A támadás e sorok megírásáig nem történt meg.

Madero a békebiztosok kiváltványára odanyilatkozott, hogy a békétárgyalások megkezdése óta mi sem történt, ami a békét biztosítaná s így őt az ellenségeskedés beszüntetésére bírhatná. A békebiztosok ennek ellenében az ő nyilatkozatukban azt mondták, hogy a mexicói kormány kezesége alatt az iránt, hogy a reformigérek, melyek részben már be is lettek váltva, az utolsó betűig teljesíteni fognak. A forradalom ezt akarta s így célját elérte. A forradalomnak folytatása ennél fogva indokolatlan, vesztélyeztet az ország jólétét, tehát hazafiatalan s nem érdemi meg, hogy bárki is támogassa. Diaz elnök lemondása — így szól tovább a nyilatkozat — nem szükséges, hogy a reformokra vonatkozó ígéretek bevaltassanak. Az egység nemcsak a mexicói nép jószámgárol és képződését, amelyek, mint az Egyesült Államokban, a nép által a népért való kormányzást tennék lehetővé.

Ez a kiváltvány, amennyire józan és lendületes a hangja, mégis matás nélkül hangzott el, mert sejtieni engedti, hogy Diaz nem akar és nem fog lemondani. Pedig most már nemcsak a forradalmárok, de a semleges emberek is hiszik és tudják, hogy Diaz és csakis Diaz a forrása minden bajnak.

Diaz elnök különben az Egyesült Államokkal szemben is két-színűsködik. Eltekintve attól a kihívó jegyzéktől, melyet az Egyesült Államok kormányához menesztett s melynek tartalmát már ismertettük, a lehető legmerészebb játékokat űzi az Egyesült Államok minden követelésével szemben.

Igy a washingtoni kormány abbéli határozott követelését, hogy a minden nemzetközi jog ellenére letartóztatott és fogvatartott amerikaiak azonnal bocsáttassanak szabadon, Diaz tekintetbe sem vette. Hanem, hogy gúnyt űzzön a washingtoni kormány követeléséből, táviratilag magához rendelte az öreg Converset, az egyik fogolykának apját s mikor ez Diaznál megjelent, csak akkor adta ki a mexicói elnök az utasítást a foglyok szabadon bocsátására.

Nyilvánvaló, hogy Diaz ingerelni akarja az Egyesült Államokat s ezeket, mint azt már tegnap helyesen hangsúlyoztuk, a fegyveres intervenczióba belekényszeríteni. Neki nincs mit veszteni. Az a vén róka ellenkezőleg a fegyveres intervencziótól várja a forradalom elnyomását és ezzel az ő megrendült pozíciójának megszilárdulását.

Juarezban, amelynek lövöldözését Madero kilátásba helyezte az esetre, ha Navaró tábornok fel nem adja a várost, el vannak köszülve az ostromra. A koresmákat mind becsútkák és a félénkebbek átszótktek amerikai területre. A város utcáit, miután üzletek és műhelyek mind szünetelnek, elpei a nép és aggóvá beszélnek a legközelebb bekövetkezendő eseményekről.

Madero el van tőkölte arra, hogy Juarez városát megkezdzi székelyévé és valószínű, hogy mire e sorok olvasóink elé kerülnek, a véres hadijáték megkezdődött ismét.

AZ ELSŐSÉGÉRT.

Németország a világ első hatalma.

Az egykor széttagolt kis államocskákból Bismarck egy hatalmas országot kovácsolt össze a német-francia háború alatt. Ez a hatalmas egység azóta napról napra bebizonyította életképességét, erejét. Ipara, kereskedelme annyira fellendült, hogy a ma még erősebb anglokok félve gondolnak arra a napra, amelyiken őket a németek tulszárnyalni fogják.

Lapunk tegnapi számában távirat alapján hírt adtunk arról, hogy egy német kormány a washingtoni és londoni nagykövetségek mellett önálló ipari tanácsokat fog kinevezni. Ma, ugyan-rei egy nemzet!

MEK

BANKÁROK.

att oly bankcégeket meg, amelyekhez honfidiarban fordulhatnak vagy pénzbetétek cseljából.

YORK ÁLLAM.

HOD és KOHNE, 10 William Street, New York.

MAGYAR BANKHÁZA, 1347 7th Street, New York.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

OHIO ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Columbus.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

First National Bank, 100 North 3rd Street, Philadelphia.

MAGYAROK AMERIKÁBAN.

A tájfun.

Syracuseban előadták a magyar szerző darabját.

Eppen lapunk mai számában közlünk le Konta Sándornak, lapunk jeles külhonnakutársának tollából egy hatalmas vezércikket, mely a magyar kormányról, a belső vétek mulasztásáról, a magyar mindeztől nem kötött, az Egyesült Államokkal szerződést a magyar írók és művészek szellemi termékeinek Amerikában való megvédésére.

És éppen ma értesülünk arról, hogy egész titokban adták elő Syracuseban egy nagyszerű magyar darabot, "A tájfun"-t.

Ez illusztrálja legjobban, hogy mennyire időszerű Konta Sándor cikke és mennyire jogosultak azok a szemrehányások, amelyekkel a magyar kormányt illeti. Nemesak szabad préda itt Amerikában minden magyar szellemi termék, hanem a magyar kormány büns közönye oly férfiakat is tétlenségre kárhoztat, akik szívesen hoznának áldozatot a magyar irodalom és művészet terjesztésére Amerikában. E férfiak között talán első helyen áll maga Konta Sándor, aki meleg magyar lelkével örömmel fölélne minden, ami az amerikaiakkal megértendő a magyar szellemi életet és együttal anyagi hasznot is hajtana a magyar íróknak és művészeknek.

Valahára állást kellene foglalnia ebben a kérdésben washingtoni nagykövetségünknek és hivatalosan megismergetni odahaza a szerződés megkötését, amelynek hiánya sok kellemetlenséget és még több anyagi és erkölcsi kárt okoz.

Egy sokat mondó levél. Róth Sámuel gyógyszerész (125 Ave. A. 8. utca) írt, New York honfitársunk beküldötte hozzá a következő levelet, mely minden reklámmal jobban hirdeti az ő üzlete jószágát:

"Tisztelt Uram, Róth Sámuel, Ezennel értesítenem önt, hogy feleségem már hónapok óta fájdalommal érez, úgy, hogy még az evés se kell neki. Már hoztam neki egy másik patikából olyan különös szert erre a bajra, de most még rosszabbul van, egész teste hasogat és reszket, meg sok helyen meg van merevedve. Tessék küldeni Postyáni Kószvény és Rheuma Fluidot és Porokát, az fog neki használni, mert tudatom önel, hogy én most estendeje voltam ebben a bajban és engemet teljes tisztára kigyógyított 2 nap alatt, holott már 3 hónapig hét orvos is kezelte és nem tudott kigyógyítani egyik se; tehát most megpróbálom a feleségemmel és itt küldök 1 doll. 45 centet és tessék biztosan elküldeni. Pótezer Antal, Box 62. Clarence, Pa." — Ehhez a levélhez igazán nem kell hozzáírni semmit, maga is elég tanulságos.

A ruhatár-kérdésben vetünk egy levelet, melyet az írója nem szánt ugyan a nyilvánosságnak, melyet azonban közérdeklő voltánál fogva minden megjegyzés nélkül közlünk:

Ön b. lapjában azt ígerte, hogy észretéríti azokat az elvakult ezreleteket, amelyek nem veszik észre azt, hogy holmi ruhatári tettekért való külön illetékek követelődnek a szülőknél. Tisztelettel kérem, mi tartja önt vissza? Az észretérítők közé különben a szülők is tartoznak, mert ha az egyetnek nem szabad zsarolni, ugye ne legyen szabad a színeszek sem. Ha az egyik zsarol, zsarol a másik is. Azzal, hogy a szülapokon ki van téve, vagy fel lesz tüntetve, hogy ruhatár ennyi vagy annyi, a zsarolás vádjá és ténye alól nem szabadul fel senki. Mert a tényleges ruhatárnál, ott, ahol az ember leteszi a kabátját, újból kell fizetni, noha a jegyváltásnál már beszélik az embertől a ruhatár árát. A rendező vagy pénztárnok fülére nem akaszthatjuk a kabátunkat. Miért kell hát ruhatárért külön fizetni a rendezőség-zszenje mellett a megnyitáson. Sok

szerezését kívánunk mi is az új vállalkozáshoz.

Egy magyar bankár állítólagos eltűnése. Fenntartással közöljük az alábbi hírt, melyet a Johnstownban 120 Broad street alatt lakó Kuffler M. küldött és hozzánk. E hír szerint Korláth F. Mihály scalp leveli magyar bankár hétfe, e hó 17-ike óta eltűnt. Apósa, a New Yorkban közbeesült Bogáthy gyógyszerész, arról értesítette volna Korláth alkalmazottait, hogy gazdjuk Kanadában van s felesleges őt keresni. Korláth az abaujmegei Korláth községben született. Nyolcz év előtt Korláth és társa cégnev alatt indította meg az üzletet s midőn három év előtt kifizette a társát, Korláth F. Mihály név alatt folytatta az üzletet. Három hónapja, hogy Windberben fiókot nyitott s ma, április 21-én, mindkét üzlet be lett zárva. A kár állítólag huszezer dollár. Ügyfelei csupa szegény magyar bányászok.

Igy fest a hír, melynek vétele után azonnal felhívtuk telefonon Bogáthy gyógyszerészt, de ismételt kísérletünk dacára sem bírtuk megkapni az összeköttetést.

ELŐLEGES JELENTÉS. — A New Yorki Keresztény Magyar Betegsegélyező Egyletek Házának Tanácsa tisztelettel adja tudomására a New York és környéki magyarságnak, hogy 1911. évi május hó 20-án, szombaton, méltóságos perkedű Nuber Sándor cs. és kir. főkönyzelnöksége alatt a Tanács pénztárának javára, a Sulzer Harlem River Park Casino nagy és fényes terméiben, 127-ik utca, 2-ik ave., szimfoniával egybekötött májusi nagy bált rendez, mely alkalommal a new yorki magyarság közkívánatára előadatik a "Nebántsvirág" örökzöld zenéjű operette, Serly Lajos karnagy vezetésével, Thury Ilona, Heltay Vilma, Erdős Paula, Heltay Árpád, Erdélyi Emil, Horváth Lajos magyar színészek és Koszta Ákos, valamint 50 legjobb műkedvelő közreműködésével. — Rendezés: Heltay Árpád. Kezdeté este 8 órakor, a Tanács vigalmi bizottsága minden áldozatot megköszönve a közönségnek nemesak művészetet, de kényelmet is biztosítson. Tíz ezer ember kényelmét, 300 szízes bizottság fog gondoskodni. Tíz ezer magyar testvér valóságos műélvezetben részesül. A tánczenét Kaposy Károly hírneves 20 tagú unió-bandája fogja huzni reggelig. Tekintettel arra, hogy a célunk az, hogy az összes new yorki keresztény egyletek bevonásával egy New York városán felállítandó Magyar Házat építsünk, hisszük, hogy minden magyar velünk lesz 1911 május 20-án, hogy megkezdhezzük működésünket, melynek végeztét az, hogy tízezer magyar elférheszen a saját házában is. — Jegyek előre válthatók: Reisinger Gusztáv pénztárnoknál, 283 E. 10th st., valamint az előleges jelentésben a szülapokon feltüntetett helyeken. — Tekintve az óriási érdeklődést, igyekezzék mindenki a jegyeket jóelőre megvásárolni, hogy jó helyhez juthasson. Minden magyar pártfogását kéri a N. Y. Keresztény Magyar Betegsegélyező Egyletek Házának Tanácsának vigalmi bizottsága.

A new yorki Első Magyar Hálalesetet Biztosító Egylet, melynek kezdeményezéséről lapunk hozta az első hírt, immár közeledik a végleges megalakulás-hoz. A végleges alakuló gyűlés április hó 23-án, vasárnap d. u. 2 órakor lesz megtartva 197 E. 4-ik utcában, a Rákóczi szálló különtermében. Égés bennünk a hit, hogy e házagptóló testület mielőbb jelentékeny sikereket fog elérni. Érdeklődők forduljanak Pethő Bálint jelenlegi elnökhez, ki mindenkinél szorgalmasabban magyarázattal.

Az Amerikai Magyar Társaskör f. hó 20-án tartott rendes gyűlésén beosztatták el a Magyarországra távozó volt elnököt, Hegedűs Dezsőt. Dr. Kern Ferenc elnök, Kerekes J., Schwartz Lajos és Miss Wohlfeld szép beszédek kíséretében vettek búcsút volt elnöküktől, méltatva annak érdemeit s azon reményüknek adtak kifejezést, hogy minél több térjen vissza körükbe. Végül pedig egy értékes ajándékkal lepték meg.

A Társaskör április 24-én tartja legközelebbi nyílt gyűlését, melyre bárkit szívesen látunk megérkezni.

Az "Arad és Vidéke" e hó 21-én, pénteken tartotta rendes negyedévi közgyűlését. Köteles Károly elnökletével, a múlt ülésszak jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után a beérkezett leveleket intézték el. Ezek után jelentést tettek a különböző bizottságokról. Majd a negyedévi kimutatás került bemutatásra. Ezek szerint a jelenlegi tagok száma 38 nő, 45 férfi, összesen 83. Az elmúlt negyedben több új jelentkezőt vettek fel a tagok sorába s jelentékeny összeget utaltak ki beteg- s egyéb segélyekre. Az egylet jelenlegi vagyona 747 dollár 37 cent. Végül Auslander Nándort választották meg piknik bizottsági elnöknek. Legközelebbi rendes közgyűlés május 5-én este lesz megtartva, az egyesületi helyiségben.

Uj szalon Cantonban. Lapunknak egy régi olvasója, Meszlényi Manheimer, nr. e hó 21-én nyitotta meg nagy ünnepélyességek között szalonját az Ohio állambeli Cantonban. Az ottani magyarság színe-java mulatott Groma János zene-java mellett a megnyitáson. Sok

Előfizetőinkhez.

Minden szombati számban nyilvánosan nyugtázzuk a beérkezett előfizetéseket. Aki akár úgynöknek fizetett, akár postán küldte be hozzánk a pénzt és nevét nem találja kimutatva, szíveskedjék beünnöket haladéktalanul értesíteni.

Egész évre fizetett Daytonban főt. Poliesek Sándor, Leopold Gyula, Palai Ferenc, Kubicza István, Lovas János, Horváth Lajos, Sandra Sándor; Murray Cityben Tóth József, Katona János, Pítók János, Tóth István, Tóth János, Nyári József, Schreiberhoff József; Maddochban Kelemen István, Terebi József, Czapa Bertalan; Glousterben Réti János, Gyurko János, Borbély Ferenc; Martinsferryen D. Nagy János; Bayonban főt. Szabó Tamás; Rankinban Palesó István, Bálint Elek; Perth Amboyban Czika M., Chereck Albert, Dr. Silk Károly; New Brunswickben dr. Illés Béla; Cartereten Magoshegyi M.

Félévre fizetett Perth Amboyban Resko és Gere, Supp József, Pereszeg László, Bartek József, Kiss J., Dudás M., Kapellár József, Dones György, Iszó Miklós; New Brunswickben Konrad István; Chromeban Brazik János, Cselle János; Cartereten Juronka György; McKeesRockson Fegyveres János; Passaicban Erdős István, Ordás Julia, Takács Imre; Daytonban Szabad Géza, Tóth Géza; Murray Cityben Dobrovitsky Ferenc; Maddochban Révész Béni, Szabó József; Orbistonban Zugi József; Hollisterben Molnár János, K. Gyüre János.

MEGSEBZETT HARAMIA. Adoma a magyar színészéletből.

Hegedűs Ferenc 1882-ben Szabadkán beült Csóka direktor alá az irodába. Egy vézna kis fiatalember követi nyomon. — Direktor ur, fölfedeztem egy valóságos aranybányát! — Csóka uramnak ez időtájt nem ment valami fényesen a sorsa, hát föl is ütötte a fejét hirtelen: — Hol az az aranybánya? — Itt direktor uram, ennek a fiatalembernek, ennek az új talentumnak a torkában! — szolt Hegedűs és rámutatott a melléte szükkő ifjura. — Csóka savanyu arcot vágott, ránézett a fiatalra és végigmustrálta. Különösen a torkát. — Aztán emögött az ádamesutka mögött volna az az aranybánya? — Ott, ott — erősíti Hegedűs — hallgassa meg csak énekelni, direktor ur, léneklí az egy magam az egész kórust, olyan hangja van ennek. — Firtatni kezdi Csóka az ifjút és a kórust, hogy kereskedőség, hogy sült német, egy szót se tud magyarul. — Hát hogy szerződtessek én egy németajku színészt? — kérdi aztán Hegedűst. — Nem az ajak jó itt, direktor ur, hanem a torok, meg a hang! Szerződtesse először kórusba — aztán, ha megtanult magyarul, csináljon énekest belőle. Mondom, hogy léneklí az egész kórust. — Hát jól van, Vasárnap Boceaccio megy. Tanulja meg addig a kórust belőle. Ugy az éneket, mint a magyar szöveget és ha csakugyan léneklí az egész kórust, szerződtessem.

És az ifju bevágta négy nap alatt Boceaciot és ugy énekel, hogy olyan csak a mesében van és dominálta a tiszta, esengő hangja az egész szülapot, hogy a kórustól alig hallatszott ki a többi hang. Így fedezték fel Csóka és Hegedűs Ferenc Fekete Dolfit. — Meg is kötötték vele a szerződést, amelynek értelmében Dolfi köteles megtanulni magyarul, továbbá minden héten betanulni három operette kórust, aztán segíteni díszítés, butorkellékhordás, szülap-osztogatás körül, amelyekért is kap 15 pengő forintokat a nyári és 20 pengő forintokat a téli hónapokban fizetés gyanánt.

OSCKAY BRIGADÉROS. Április hó 20-én a Webster Hall nagyertermében (119 East 11-ik utca), szombath este 8 órakor rendezte a New Yorki Ifjúsági Kör és Daltestülete Thury Ilona, Bözöky Boriska, Heltay Árpád, Horváth Lajos és Kapacs Imre fellépéssel. Előadás után táncz reggelig Serlegi Andor híreves zenekara mellett.

A SZERVEZETT DOLLÁR. Ismételve irtunk a United Realty and Mortgage Company hatszázalékos szelvényekkel ellátott aranykötvényeiről. Most is csak azt mondjuk, amit gyakran mondtunk: aki pénzt biztosan és jövedelmezően akarja befektetni, vásároljon oly kötvényeket. Részletekért írhat magyar nyelven a társasághoz. Cím: United Realty and Mortgage Company, 220 Broadway, New York.

Előfizetőinkhez.

Minden szombati számban nyilvánosan nyugtázzuk a beérkezett előfizetéseket. Aki akár úgynöknek fizetett, akár postán küldte be hozzánk a pénzt és nevét nem találja kimutatva, szíveskedjék beünnöket haladéktalanul értesíteni.

Egész évre fizetett Daytonban főt. Poliesek Sándor, Leopold Gyula, Palai Ferenc, Kubicza István, Lovas János, Horváth Lajos, Sandra Sándor; Murray Cityben Tóth József, Katona János, Pítók János, Tóth István, Tóth János, Nyári József, Schreiberhoff József; Maddochban Kelemen István, Terebi József, Czapa Bertalan; Glousterben Réti János, Gyurko János, Borbély Ferenc; Martinsferryen D. Nagy János; Bayonban főt. Szabó Tamás; Rankinban Palesó István, Bálint Elek; Perth Amboyban Czika M., Chereck Albert, Dr. Silk Károly; New Brunswickben dr. Illés Béla; Cartereten Magoshegyi M.

Félévre fizetett Perth Amboyban Resko és Gere, Supp József, Pereszeg László, Bartek József, Kiss J., Dudás M., Kapellár József, Dones György, Iszó Miklós; New Brunswickben Konrad István; Chromeban Brazik János, Cselle János; Cartereten Juronka György; McKeesRockson Fegyveres János; Passaicban Erdős István, Ordás Julia, Takács Imre; Daytonban Szabad Géza, Tóth Géza; Murray Cityben Dobrovitsky Ferenc; Maddochban Révész Béni, Szabó József; Orbistonban Zugi József; Hollisterben Molnár János, K. Gyüre János.

MEGSEBZETT HARAMIA. Adoma a magyar színészéletből.

Hegedűs Ferenc 1882-ben Szabadkán beült Csóka direktor alá az irodába. Egy vézna kis fiatalember követi nyomon. — Direktor ur, fölfedeztem egy valóságos aranybányát! — Csóka uramnak ez időtájt nem ment valami fényesen a sorsa, hát föl is ütötte a fejét hirtelen: — Hol az az aranybánya? — Itt direktor uram, ennek a fiatalembernek, ennek az új talentumnak a torkában! — szolt Hegedűs és rámutatott a melléte szükkő ifjura. — Csóka savanyu arcot vágott, ránézett a fiatalra és végigmustrálta. Különösen a torkát. — Aztán emögött az ádamesutka mögött volna az az aranybánya? — Ott, ott — erősíti Hegedűs — hallgassa meg csak énekelni, direktor ur, léneklí az egy magam az egész kórust, olyan hangja van ennek. — Firtatni kezdi Csóka az ifjút és a kórust, hogy kereskedőség, hogy sült német, egy szót se tud magyarul. — Hát hogy szerződtessek én egy németajku színészt? — kérdi aztán Hegedűst. — Nem az ajak jó itt, direktor ur, hanem a torok, meg a hang! Szerződtesse először kórusba — aztán, ha megtanult magyarul, csináljon énekest belőle. Mondom, hogy léneklí az egész kórust. — Hát jól van, Vasárnap Boceaccio megy. Tanulja meg addig a kórust belőle. Ugy az éneket, mint a magyar szöveget és ha csakugyan léneklí az egész kórust, szerződtessem.

És az ifju bevágta négy nap alatt Boceaciot és ugy énekel, hogy olyan csak a mesében van és dominálta a tiszta, esengő hangja az egész szülapot, hogy a kórustól alig hallatszott ki a többi hang. Így fedezték fel Csóka és Hegedűs Ferenc Fekete Dolfit. — Meg is kötötték vele a szerződést, amelynek értelmében Dolfi köteles megtanulni magyarul, továbbá minden héten betanulni három operette kórust, aztán segíteni díszítés, butorkellékhordás, szülap-osztogatás körül, amelyekért is kap 15 pengő forintokat a nyári és 20 pengő forintokat a téli hónapokban fizetés gyanánt.

OSCKAY BRIGADÉROS. Április hó 20-én a Webster Hall nagyertermében (119 East 11-ik utca), szombath este 8 órakor rendezte a New Yorki Ifjúsági Kör és Daltestülete Thury Ilona, Bözöky Boriska, Heltay Árpád, Horváth Lajos és Kapacs Imre fellépéssel. Előadás után táncz reggelig Serlegi Andor híreves zenekara mellett.

A SZERVEZETT DOLLÁR. Ismételve irtunk a United Realty and Mortgage Company hatszázalékos szelvényekkel ellátott aranykötvényeiről. Most is csak azt mondjuk, amit gyakran mondtunk: aki pénzt biztosan és jövedelmezően akarja befektetni, vásároljon oly kötvényeket. Részletekért írhat magyar nyelven a társasághoz. Cím: United Realty and Mortgage Company, 220 Broadway, New York.

"Nagy emberek életei emlékeztetnek - - -"

Mikor Benjamin Franklin utat akart törni magának a világban, Philadelphia városába érkezett.

Mindegyik hóna alatt nagy kenyeret vitt és egy harmadikon rágcsált, tekintet nélkül a feltűnésre, melyet kellett.

A multban ugy, mint a jelenben a világ legnagyobb és legjelentektelenebb emberei egyaránt esznek kenyeret.

Vajjon eszik-e ÖN elegendő jó kenyeret?

SHULTS BREAD

Már eltaposott Dolfi egy pár cipőt mint színész, már beszede a műsor minden operette hangját, már igen szépen káromkodott is magyar nyelven, ha akasztófára való kollégái megugratták (nagyon szerettek ugatni) mikor egyszer Zomborban ráosztottak egy szerepet Schiller "Haramiák" című darabjában.

Kis szerep volt, de lényeges. Az erdő-jelenésben be kell rontania és ijedten hozni meg a hírt Moor-

— Kapitány! Végünk van! Körül vagyunk véve! Meneküljünk!

Ennyi az egész, de a mondaoka nagy ribilliót okoz és a darab szerint sok kavardás következik utána.

Dolfit fölülte izgatta a szerep, nemesak azért, mert ez volt első prózái megnyilatkozása a deszkákon, de azért is, mert vérbéli haramia léteire igazi puskát is kellett vinnie magával. Ó meg többféle okból nagyon irtozott a gyilkos szerszántól.

Persze minden kollégája kihallgatta a szerepből és mindenki szolgált tanácsal, utbagazítással, hogy az előadás napján Dolfi feje már akkora volt, mint a mőkakas s olyanformán szongott is a fejében a sok jóakaratu figyelmzettés.

— Itt fogd meg közepem a puska!

— Jobban tagold a mondatokat!

— Lihéj, mintha áldöztek volna!

Ilyenformán a végtelenségig. Az öltözködséni is mindenki igazított rajta egyet-kettőt. Szakállat ragasztottak neki, meg torzozobor bajuszt, véraláfutást festettek a szemé alá — szóval olyan mord haramiát csináltak belőle, hon az igazi Pintye Gregor, Hadasi Lója ovodába járt anyagi szükkőség lehetett hozzáképest.

Ott állt az erdő-jelenésben a fegyvereket ábrázoló kulisszák közt Dolfi és várta a végszavát. De, hogy az igazságtól egy szemnyire se térjünk el: örületes kontraszt volt a lelki állapota és szügoru külseje között. A vad haramia fogai táktusra vaeogtak, anynyira szükköltek és a puskát parkodott minél messzebb tartani gyarló reszkető testétől.

Az utolsó pillanatban odasugja neki Rónaszéki Gusztai:

— Aztán vigyázz, Dolfi, mert a puska meg van ám töltve.

Ez hiányzott csak, hogy a felholt Dolfi egész holtja váljon.

A végszót se hallotta, ugy lökte be az ügyelő, Tamássy Gábor.

Vedress játszotta Moort, a haramiát.

Megállt előtte Dolfi, szörnyű, félműlt, vad arezazai, iszonyu kétségbeeséssel, meszi tartva a puskát magától.

— Kham! Kham! — Csak ennyit tud kinyögni. Vedress fölülte a fejét:

— Mi az?

— Kham! Kham! — ismétli a haramia.

Vedress látta a vergődést, segíteni akar rajta:

— Mi az? — Körül vettek tán beünnöket, a carod mondam, hogy meneküljünk?

RIZSAK JÁNOS

Közjegyző, pénzzállító és váltóüzlete

129 Second Street, Passaic, N. J.

PÉNZT pontosan és gyorsan küld az 6-hazába. HAJÓJEGYEKET Európába és Európából Amerikába az összes hajókra elad.

JOGI OKIRATOKAT bármily ügyben szabályszeren kiállít és közlatasting hitelesített. BARMILY NEMO reszbitot ügyben pontosan és gyorsan jár el.

SZABADALMAKAT

KIESZKÖZEL BEL- ÉS KOLFOLDON S AZOK ELADASAT ÉS ÉRTEKESITET SET KOZVETIT

HERZOG ZSIGMOND

AZ EGYESULT ALLAMOK SZABADALMI HIVATALABAN BEJEGYZETT SZABADALMI ÜGTVIVÓ ÉS A BUDAPESTI KIR. MEGVEGYTEMEN VEGZETT OKLEVELES MERNOK

116 NASSAU STREET NEW YORK

ESTE ÉS VASÁRNAP 955 SECOND AVENUE.

BELDEGREEN FÉNYKÉPÉSZ

A LEGJOBB MAGYAR

32 AVE. C. a 3-ik utca sarkán, NEW YORK

Telephone 2962 Orchard. Telephone 2962 Orchard.

lábai már összenyekledtek, csak kiírásával tetézni, pár nappal ezanyit tudott kinyögni:

— Kham! Kham! — ismétli a haramia.

Vedress látta a vergődést, segíteni akar rajta:

— Mi az? — Körül vettek tán beünnöket, a carod mondam, hogy meneküljünk?

Dolfi se látott, se hallott — a

BACCARAT ÉS BÖRTÖN.

A kártya pusztítása Budapesten.

Hazulról írják: Feltűnő arányban szaporodik az olyan bűnügyek száma, amelyekben fátmos szerep jutott a kártyának. Főképp sikasztások tárgyalásánál hallják a bírúk, hogy a vádlottak "a beeséssel, meszi tartva a puskát magától."

— Kham! Kham! — Csak ennyit tud kinyögni. Vedress fölülte a fejét:

— Mi az?

— Kham! Kham! — ismétli a haramia.

Vedress látta a vergődést, segíteni akar rajta:

— Mi az? — Körül vettek tán beünnöket, a carod mondam, hogy meneküljünk?

Dolfi se látott, se hallott — a

baját felesleges volna a nevének kulturális feladatoknak eleget

A
N
A
A
SZE
NE
3
A B
322
N A

A BEVÁNDORLO

A BEVÁNDORLO

A LEGFÜGGETLENEBB, LEG-JOBBSZERKESZTETT AMERIKAI MAGYAR

NAPILAP

MEGJELEN MINDEN DÉL-UTAN HÁROM ÓRAKOR A LEGFRISSEBB HIREKSEL ÉS A LEGVÁLTOZATOSABB TARTALOMMAL. KAPHATÓ NEW YORKBAN EGY CENTÉRT MINDEN UJSÁGELÁRUSÍTÓNÁL.

A NAGY SZAM

MELYNEK ÁRA HÁROM CENT, TIZENKÉT OLDALRA TERJED ÉS MELLEKLETE A MAGYAR

SZEPIRODALOM

GYÖNGYEIT TARTALMAZZA. HANGULATOS :: KÖLTEMÉNYEK, SZEBBÉLÉSEK, ELBESZÉLÉSEK ÉS SZÓRAKOZTATÓ CZIKKOK SÜRÜ EGYMASUTÁNBAN VÁLTJAK FEL EGYMÁST.

NEW YORKBAN

EZ A NAGY SZAM SZOMBAT DÉLUTÁN KAPHATÓ MINDEN UJSÁGELÁRUSÍTÓNÁL.

A BEVÁNDORLO

NEMCSAK A LEGJOBB, DE A LEGOLCSÓBB MAGYAR NAPILAP A VILÁGON. VIDÉKRE EGÉSZ ÉVRE, POSTÁN HAZHOZ SZÁLLITVA EGÉSZ ÉVRE CSAK

3 DOLLÁR

ELŐFIZETÉSI DÍJAK POSTA-UTALVÁNYON VAGY AJÁNLOTT LEVÉLBELEN IGY KÜLDENDŐK:

A BEVÁNDORLO

322 E. 72nd STREET NEW YORK, N. Y.

MINDEN ELŐFIZETŐ, AKI EGY ÉVRE BEKÜLDI AZ ELŐFIZETÉSI DÍJAT, MEGKAPJA

..... INGYEN.

"A BEVANDORLO"NAK 1911-RE SZÓLÓ NAGY KÉPES

NAPTÁRAT

MELY KÉTSÉGTELENÜL A LEGTARTALMASABB ÉS LEGÉRTÉKESEBB NAPTÁR.

temi" a kártyapénz-árvány... Dehát miféle kulturális feladatokkal vállalkozhatunk? Megnézzük például egy nagy, tekintélyes társaság, az Országos Kaszinó egyik évi jelentését. Sokatmondó tétele:

Kártyapénz-árvány 91,289 korona 28 fillér.

Alább pedig ez a többetmondó tétel élvezhető: Könyvtár gyarapítására 4422 korona 88 fillér.

Más kulturális tétel éppenséggel nem tudunk felfedezni abban a jelentésben... Se leleplező, se purifikáló tendencia nem tűzött be bennünket, csak néhány szerezény adattal próbáljuk kísérni ezt a kérdést:

Hová lesz a kaszinók kártyapénze?

Elloplják! — felelte már erre sok méltatlankodó. Ha nem is tesszük a magunkévá ezt a tulajdonság rövid magyarázatot, legalább egy kis számítást reprodukálunk.

Budapesten most jubilál a baccarat: 1906-ban kezdték mindenfelé játszani, tehát egy kerek lusturum pergett le azóta. Vajon mennyi pénzt nyelt el a pinka a kis jubileumig?

Még 1908 elején megkértem egy öreg urat, aki napokint a baccaratnál ült, hogy jegyezze fel a bankok összegét s tegye félre a kis jelzőlapokat is, amelyekre a csekkokat szakszerűen írta. Most csak pár adatát közlöm. Klubjában, amely nem a legnagyobbak közé tartozik, napokint csak három óra hosszat baccarézna. A bankok összege minimális 6000 korona forgalmat jelent. A pontörök közül legalább 2000 koronát forgalmazznak, de ezt nem is számítjuk be.

Mennyi vész el a közelebbi tét-pénzből? A kibicpénzeket s egyéb mellékkiadásokat se vesszük itt számításba, csak hat perzentet a pinkára. Nos, a 6000 korona egy hónap alatt 180,000 koronát s egy évben 2,160,000 koronát tesz ki. Előbbi lemegy pontosan 129,600 korona pinkapénz.

Szóval, hihetetlenül nagy összeg "jön ki." De nem is olyan hihetetlen, mihielyt arra gondolunk, hogy az Országos Kaszinó bevall kilencvenezer korona pinkapénzt. S a pinkapénz útjára részt a játékosoknak kell pótolni a maguk zsebéből, új pénzből. Könyvnyű kiszámítani, hogy rövidzáró határidőn belül elfogy a játékosok, mint ahogy elfogy maga a játékos is. Tehát pótolni kell: új áldozatok csapatával. Nem esoda, ha egyes klubok érdekében már ügy-nökök járják be a várost — tolvajnyelven slepper a nevük — s pénzes tagokat toboroznak. Így született meg egy letört poéta keservében ez a fura perszifláz:

Kidőltenek legnagyobbjaink A rövid harez alatt... A régi sorból csak néhány Öreg klimer maradt...

A klimer a modern kibic, aki a baccar-bankár nyomában sakálkodik s már közismert alak, söt existenciája. És ilyen terminus technikust bőven termelt az ud, de annál durvább baccar-nyelv. Legutóbb egy klasszikus klimer-bravúr is történt. Az agyafurú klimer nem tudott eleget szerény a baccar-nál — épp pontör-pass volt — a klubban cserkészett hát tovább, amíg ferblip-párti nem verődött össze. Aztán egy kis fekete táblát — aminőt komersz-játéknál használnak — tett az egyik partner elé a következő félirással:

Nem akarlak sok beszéddel zavarni, így kérlek, adjál kölcsön tiz kronest.

Menj a pokolba — hangzott a válasz — játék közben nem adok, vild el innen ezt a táblát.

A klimer távozott, — mosolygó arccal. Vétlenül derült ki, hogy a tábla alsó lapját bevezette s amikor a partner elé tette, a bankjegyesmóra — szépen hozzáragadt egy ötven koronás.

Az ilyen kis trükköknek se széri, se száma a játékszenvedelmében elzülöttek közt. De nagyobb rizs is történik olykor. Egy borrus estén elaludtak a villámlámpák. Csak egy-két pilanatra, aztán tovább folyt a baccarat s a bankár kétezerötvenkoronával retirált. Néhányan rögtön gyanut fogtak, nem "tettek," de meg-

nyugtatta őket, hogy a bankár elvesztette a következő cont. A másodikikat is. Ujtitania kellett a bankot. Erre a gyamu elszállt. De utána tizenegyet ütött a bank, tizenegyszer nyert s mire a "bankárok" feleszméltek, üres volt a tárcájuk.

Az történt, hogy a pereznai sötétben kieserltek a paklit előre preparált csomaggal. Bizonyítani utólag nem lehetett, csak sutítottak a suskusról. De azóta fufangos szerkezetű masinába rakták a megkevert kártyacsomót s szétfeszített a legenda, hogy a baccarat az egyetlen játék, amelynél egyáltalán soha nem lehet csalni.

A fosztogatás azonban szöndültesen növekvő arányban folyik tovább. Tuezatostul veszik fel az új tagokat, már egészen olyan tessék-lássék formalitások közt, akár a monakói vagy ostendei Club Privé-ben, ahol csak bizonyos összegeket kell lefizetni s bármilyen kaputos alak "tag" lehet. A büntető törvénykönyv csak akkor üldözi a kerítőket, ha leányokra vetik ki a hálót; a baccarat nyilvános házaival nem törődik.

Nemrég történt, hogy U. M. államvasuti pénztáros jelentkezett a szegedi ügyészségen s bevallotta, hogy nyolcvanezer koronát elcsikkasztott. A többi közt ezt dikáltta jegyzőkönyvébe:

Becsületes család tagja vagyok és a kártya víz a börtönbe. Amióta Szegeden működöm, mint vasuti pénztáros, a legjobb társaságban fordultam meg. Kedveltek, társaságba hivtak és ez sok pénzembe került. Mindenki a baccaratról beszélt. Ismerőseim beiratkoztak budapesti kaszinókba, felintaztak kártyázni és sokszor nagy összegeket mutogattak. Ez megszedített. Kártyázni kezdtem. Eleinte nyertem. Aztán ötvenkoronával usztam. Ekkor lettem sikkasztó. Felhontottam egy vasuti jegyesmagot és ötven gyorsvonati jegy közül negyvennyolcat elloptam. Ezeket tett ki a pénz, amit így kerestem, de az utolsó fillérig elusztott. Nyolcvanezer sikkasztottam és elkártyáztam a feleségem vagyonát, a gyermekem életbiztosítási kötvényeit. Mindenem zálogban...

A pesti klubok ilyen toborzása legujjabban megdöbbentő arányokat öltött. Pedig a baccarat már vidéken is, Szabadkán csakugy, mint Aradon, Pécsen éppugy, akár Nagyváradon. S az öngyilkosságok, börtönbe zülések és egyéb tragédiák közepett fölesen-dül a bíróságok elé is kivánczoló refrén:

— Mi történik a pinka-pénzekkel?

Népszámlálás. Magyarország és a nemzetiségek. Egy napon jelent meg a lapokban Magyarország és Ausztria 1910. évi népszámlálásának legfőbb eredménye: a jelenlevő népesség száma. Nagyon valószínű, hogy a két állam kormánya egyezséget kötött az adatok publikálásának idejét illetően, mert az osztrák máselvi — ugynevezett lajstromos — felvételi rendszere mellett az ottani népszámlálási eredményeket már régebben közölhették volna, de így legalább annál cselebb az ellentét a két ország népességszaporodásának arányai között, ha azt egy időpontban tárják az érdekeltek elé. Akár csak fővárosunk népességének szaporulatát a Nagy-Bécs még nagyobbá válásával szemben, épp oly kedvezőtlen ránk nézve az egész ország lakosságának tíz év alatti számszerű erősödése, Ausztria népességének fejlődéséhez viszonyítva: amíg Ausztria népessége csak 0.2 százalékkal, hazánk lakossága teljes 2 százalékkal szaporodott kedvezőtlenből 1900-tól 1910-ig, mint az előző évtized alatt.

A hivatalos körök maguk is elismerik, hogy a kedvezőtlen szaporulati arány a kivándorlások nagyobbodásának következménye. Tagadhatatlan és egyszerűsmindelemozorított tény, hogy a magyar kivándorlások főleg az utóbbi években igen erős fokban növeli az újvilágrész népességét, amennyiben az elmult öt év alatt 10,000 lakos-

közül majdnem 48 a föld tulsó részén kereste fel azt, amit minden igyekezet mellett saját szülőföldjén nem talált meg — a boldogulást.

De használjuk fel a kivándorlási adatokat olyképp, hogy ezek utján a magyar nép fajfentartó erejének jelenlegi voltát állapíthassuk meg. Ha csak a természetes szaporodást vesszük figyelembe, úgy a tényleges szaporodás 8.3 százalékkal szemben az eredmény 11.9 százalékot tüntetne fel, vagyis felülmúlta az előző tíz év alatti közel 11 százalékos természetes szaporodási arányt, ami nagyon jó eredmény.

A legnagyobb érdeklődést kelteti fel az a kérdés, vajjon hogy alakult az elmult évtizedben a nemzetiségek számbeli — s kétségtelenül ebből kifolyólag — politikai sulya. Csak nagy általánosságban kutaíthatjuk a népszámlálás eredményéből az egész népességi statisztikának hazánk viszonyaira vonatkozó e legfontosabb részét.

Az 1900. népszámlálás szerint magyar anyanyelvűek a Duna jobbpartján, a Duna-Tisza között, a Tisza jobb- és balpartján vannak abszolút többségben, még pedig a jelzés sorrendje szerint az ottani népesség 70, 77, 50 és 61 százalékát teszik. Ugy a vármegyék, mint a városok lakossága a felsorolt országos körökben aránylag és összesen is sokalta erősebb fokban fejlődött, mint a többi nemzetiségi vidékeken. Vármegyék szerint a tízéves szaporodás százaléka volt (zárjelben az ottani magyar anyanyelvű lakosság százalékos részesedése): Pest vármegyében 26 (83), Komáromban 12 (86), Borsodban 11 (94), Csongrádban 9 (99), Hevesben 9 (99), Nógrádban 9 (70); az e területeken lévő törvényhatóságú városok szerint, Szatmár-Németiben 29 (93), Magyarváradon 27 (89), Debreczenben 23 (98), Budapesten 20 (80), Győrben 17 (94), Kecskeméten 16 (99), Szegeden 15 (95), Székesfehérváron 14 (95), Komáromban 10 (86) százalék. Sőt még Erdély egynéhány túlyomólag magyar nyelvű lakossággal bíró vármegyéjében is feltűnően erős a népesség növekvő arányu növekedése; így Csík vármegyében, melynek lakossága 86 százalékban magyar anyanyelvű, 13 százalékos a népszaporulat; Marosvásárhelyen és Kolozsvár törvényhatóságú városok lakosságának 86 illetve 82 százaléka magyar anyanyelvű s az ottani lélekszám növekedés 30, illetőleg 23 százalékos.

Ezzel szemben a többi nemzetiségi vidékek lélekszámnövekedése jelentékenyen kisebb arányu. A németek Mosonygyében, Temesváron és Verseezen vannak abszolút többségben, még pedig az ottani lakosság 61.51 és 53 százalékát teszik; viszont a tíz év alatti népszaporulat csak 5.1, 22.4, illetőleg 8.3 százalékos. A tótok a Duna balpartján lakosságának 62 százalékát teszik, ezzel szemben az ottani lélekszámnövekedés csak 5.9 százalékot ért el. Az oláhok a Királyhágón túl országos lakosságának 55 százalékát érik el, de az összes lélekszám csak 7.8 százalékkal erősödött, sőt ha leszámítjuk Erdély magyar vidékeinek lakosnövekedését, az oláhok legfeljebb 5-6 százalékkal szaporodtak az 1900. évi népszámlálás óta.

A rutének Bereg és Ung vármegyékben 45, illetőleg 36 százalékos részesedéssel bírnak, ugy a két vármegye népességének 12.7, illetve 6.5 százalékos kedvezőbb szaporodása a többi részben magyar anyanyelvű lakosság növekedésének javára esik. A horvátok és szerbek 8.4 százalékkal szaporodtak az elmult évtizedben, vagyis 0.1 százalékkal kedvezőbbben, mint az anyaország összes lakossága.

A nem teljes megnyugtató ható népszámlálási feladatokról ezek szerint az a vizsgálatos elmondjuk ki, hogy a magyarság az elmult évtized alatt a nemzetiségekkel szemben jóval erősebben szaporodott s így megerősödve tovább is megvan az ereje ahoz, hogy a környező idegen ajkuakat a kultura fegyverével meghódítsa, fajbeli felsőbbeséget által magába olvassza. Ehez azonban feltétlenül

SOHSE LESZ BETEG HA GYOMRAT, EMÉSZTÉST ÉS VERÉT RENDBEN TARTVA! EZ PEDIG CSAK UGY LEHET, HA ESTÉN KÉNT BEVESZ 2 SZEMET A Valódi ROTH SAMUEL-féle világhírű vértisztító SZT. ISTVÁN LABDACSKOLAI HANYINGERT, SZORULÁST, GYOMORRAJT, ARANYERET ÉS VERBÉKAT RÖVIDESEN MEGSZONTAT, EGY NAGY DOBOZ CSAK \$1.00. HA A SZELVÉNYT BEKÜLDI RENDELÉSEHEZ, AJÁNDÉKOT IS NYER! A RUSITJA EGVEDŐL A FELTÁLLÁLO Róth Sámuel "MEGVÁLTO" GYÓGYSZERTÁRA 125 AVE. A, cor. 8th st., NEW YORK. SZELVÉNY. Kérem rendelésemhez csomagolni díjtalanul egy doboz ROTH-féle NIOCURÉL-féle társaság ellen s egy "UTMUTATO"

MONOPOL-KAVEHAZ ROTH PÉTER, Mgr. 145 MÁSODIK AVE. NEW YORK A KILENCZEDIK UTCZA SARKÁN.

LEGOLCSÓBB :: LEGBIZTOSABB HAJÓJEGYVÁSÁRLÁSRA, PÉNZKÜLDÉSRE SCHWABACH és FIA MAGYAR BANKHAZA NEW YORK 1347 FIRST AVENUE, A 72-İK UTCZA KÖZELÉBÉN.

JOHN NÉMETH 457 WASHINGTON STREET, NEW YORK. Sürgönyileg küldje két nap alatt. A különbség néhány cent; a küldő előnye óriási! Irjon nyomtatványokért. NÉMETH JÁNOS, V. cs. és kir. konz. ügyv. 457 Washington Street, New York, N. Y.

szükséges az, hogy ne tévesszük szem előtt Montesquieu-nek az Esprit des lois-ban ismertetett népekedési tanfeltelet: „a természet megteszi a magát, ha a megdélés nehézsége által nincs akadályozva.”

Az exkirály. Egy berlini hírlapíró érdekes találkozása.

Egy berlini hírlapírónak néhány nappal ezelőtt utazás közben érdekes találkozásban volt része a lüttichi pályaudvaron. A déli órákban történt ez, amikor éppen megérkezett a expresszvonat a Rivieráról. Ezzel a vonattal érkezett Lüttichre Mánuel exkirály is, akit udvartartásának egyik lovagja kísért, de velük volt még a volt portugál király barátja, Gaby Deslys, az ismert nevű varietéművész is.

A hírlapíró felhasználta a ritka alkalmat, és amikor az exkirály a pályaudvaron sétálva, a következő vonat indulását várta, megszólította a király kíséretében lévő lovagot, bemutatkozott és megkérdezte tőle, hogy vajjon hajlandó-e őt királyának bemutatni? A portugál főúr erre elcsodálkozva kérdezte:

— Király? Hát ki itt a király? Mánuel exkirály erre vidáman felcavagzott és jókedvűen közbeszólt:

— Hát csakugyan hasonlítok valamelyik királyhoz? — Mint egyik tojás a másikhoz, felség. — válaszolt a hírlapíró, — hiszen ezt a fényképek is elárulják. Különböztetés kesszonyon is pompásan van utaltatva a fényképein.

Erre a megjegyzésre Gaby Deslys is felcavagzott: — Én, Gaby Deslys? Ön talán tréfál, uram? Nem, nem vagyok én, legalább én nem tudok róla.

Most már a lovag is idején levőnek találta, hogy a király és a hírlapíró közé álljon és ezért a legkomolyabb hangon közbeszólt: — Biztosítom önt arról, hogy ez az ur nem azonos a portugál király személyével.

— Miféle gondolt ön most éppen erre? — kérdezte a hírlapíró, majd folytatta — hiszen én nem neveztem meg pontosan, hogy kire gondolok? — A lovag zavartan hallgatott, a király és a barátja azonban jót mulattak ezen az incidensen. A hírlapíró viszont már azért sem tagított és folytatta kérdéskérdését:

— Hajlandó-e becsületesvált adni arra, hogy ez az ur csakugyan nem azonos a portugál királlyal?

— Ez nem a király és ezzel a kijelentéssel meg kell elégednie, — mondotta végül a lovag és tüntetőleg elfordulva a hírlapírótól, társait másfelé vezette.

Néhány pillanat múlva Gaby Deslys a lovag kíséretében felszállt a párisi gyorsvonatra. Előzőleg azonban a király megölelte és többször megcsókolta. Mindez a nyílt pererron történt a nagyszámú és erősen figyelő közönség és a király szüntén ismerő vasutasok jelenlétében. Valamivel később a király a másik simpáron vesztőgőz osztendei gyorsvonatra szállott fel. A hírlapíró ide is követte és újra fakgatni kezdte:

— Felség, kérem, legalább ön legyen őszinte: hiszen az illusztrált lapokban megjelent képeiről is fel lehet ismerni. Mondja meg végre őszintén, hogy ön a portugál király.

— Hát legyen. — válaszolt erre Mánuel — nos, én vagyok a portugál király, beismerem, ha már ugyis tudja.

— Mint érzi magát felségem a változott viszonyok között? — kérdezősködött tovább a hírlapíró. — Nagyon jól érzem magam — volt a felelet.

— Van-e remény a visszatérésre? — volt az újabb kérdés.

Ebben a pillanatban a vonat megindult. A király, cigarettával a szájában, sokatmondóan vonogatta a vállát, végre barátságos meghajlással vett búcsút a hírlapírótól. Ezután a szintén induló párisi vonatra tekintett, amelyből két szinatan nő szem-választ néma üdvözlésére.

A BEVÁNDORLÓ

A BEVÁNDORLÓ
A magyar bevándorlók és az amerikai magyarok érdekeit szentesítő napilap.

Megjelen: Vasárnapot kivéve minden délután.
Szerkesztő és kiadó: **SINGER MIHÁLY**, 822 EAST 72nd ST., NEW YORK. Telefonszám: Lenox 6766.
FIKIRODÁK: Pittsburg, Pa., Gary, Ind., Passaic, N. J., Philadelphia, Pa., Cleveland, O.
ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK: New York város és Kanada: egész évre \$6.—, fél évre \$3.—, három hónapra \$2.—. Egyesült Államok egész évre \$3.—, fél évre \$2.—, három hónapra \$1.—. Magyarországon egész évre \$3.—, fél évre \$2.—, három hónapra \$1.—. Egyes szám 1 cent, nagy szám 3 cent.

THE IMMIGRANT
A Dally devoted to the interests of immigrants from Hungary and of Hungarian Americans.

Issued Every afternoon Sundays excepted.
Edited and published by: **MICHAEL SINGER**, 822 EAST 72nd ST., NEW YORK. Telephone: Lenox 6766.
BRANCH OFFICES: Pittsburg, Pa., Gary, Ind., Passaic, N. J., Philadelphia, Pa., Cleveland, O.
SUBSCRIPTION RATES: For New York City and Canada: 1 year \$6.—, 6 months \$3.—, 3 months \$2.—. For the United States, 1 year \$3.—, 6 months \$2.—, 3 months \$1.—. For Hungary, 1 year \$3.—, 6 months \$2.—, 3 months \$1.—. Single copy 1 cent, large copy 3 cents.

Magyar szerzők.

Munkájuk szabad préda Amerikában.

New York, április 22.
A Bevándorló éveken át küzdött a mai civilizáció nagy elveiért, azért, hogy az írók és művészek szellemi tulajdonukat nemzetközi védelemben részesüljen. Ezt a munkát folytatni fogjuk mindaddig, míg ki nem vivjük azt, hogy Magyarország ilyen művészi szerződés viszonyba lép az Egyesült Államokkal. Mi ebbeli küzdelemből sem viszonyba lép az Egyesült Államokkal. Mi ebbeli küzdelemből...

Hangsúlyoznunk kell, hogy nem az Egyesült Államokat, hanem a magyar hitveseket terhel a felelősség azért, hogy a magyar szerzők nincsenek megvédeve Amerikában. Az Egyesült Államok minden pillanatban készek a magyar szellemi termékeket országban megvédeni, mielőtt a magyar kormány hajlandó legyen ezt megtenni Magyarországon az amerikai termékekkel szemben. A dolognak nem áll semminemű akadály az útjában.

Ausztria és az Egyesült Államok közt már 1907 szeptember 10-én létesült a szerzői jog védelméről szóló szerződés. Magyarország eltűri Amerika ellen az irodalmi kalózkodást, és ami Magyarországot talán közelebből érinti, eltűri, hogy itt Amerikában szabad prédának tekintse mindenki a magyar irodalom és művésze gyűjtemését. Miért van az így?

Ez esztendőben fogják Angliában kiadni az évszázados Dickens bonyolult. Részben nemzeti mozgalom ez, melynek az az intézközése, hogy a nagy írókat és művészeket részben kártalanítsa: nagy veszteségért, amelyet azáltal szenvednek, hogy az angol törvény szerint műveire az utóanománi tilalom megszünik. De ezek a bonyolult messzebbre célt is szolgálhatnak. Alkalmat akarnak bonyolult révén Európa államainak és az Egyesült Államok népének adni arra, hogy jóvátehessék azt az igazságtalanságot, melyre Dickens ellen, amíg élt és szerzői jog nemzetközi védelem még nem talált, elkövetkezett azzal, hogy egyszerűen ellopják a szellemi tulajdonát. Ezek a pennyt érő Dickens-bonyolultak gyönyörű és méltó hordanak magukon; önkéntes törlesztését egy erkölcsi tartásnak.

A mozgalom kezdeményezőinek nemes szándékát azonban beárnyékolta már az angol sajtónak az Egyesült Államok ellen írt nyitott, a multba visszanyúló bírálata s a válasz, melylyel a bíráló az egyes amerikai lapok nem maradtak adósak.

"Önök, körülbelül így keltek ki az angol lapok, meglopták Dickens, Thackerayt, George Elliotot, Trollope-t, Tennyson-t. Törvényesen joguk volt a lopásra, mert e lopás megakadályozására nem létezett törvény, de erkölcsileg egy szintvonalon állottak a legközértelemesebb tolvajokkal."

Az amerikai erre eképp válaszoltak: "Helyes, de önök az angol is kihasználta a törvény hiányát és ugyancsak meglopták Washington Irvinget, Cooper-t, Longfellow-t és sok más írónkat; kiknek szellemi munkájukért egy centnyi díjat nem adtak."

Meddő eseteket ez, amelyet alig lehet méltóságjelenségnek nevezni. Mindazonáltal alkalmas arra, hogy felhívja a figyelmet: nagy haladásra, melyet a civilizáció azóta a szellemi vagyon nemzetközi megvédeése körül megtett. Dickens és az angol és amerikai kortársai nem segíthettek magukon. Kormányuk sem segíthetett rajtuk. A nemzetközi védelem ismeretlen fogalom volt. Más képp van ez manap. Az Egyesült Államokban már nem lopták meg az angol írókat és az amerikai írók meg véde Angliában, ha csak önhibájából el nem mulaszt némi formaiságnak eleget tenni. Védelmük a saját kezükben van létvé.

A magyar szellemi munkások helyzete vajmi más. Ök tehetetlenek. Öszetett kezekkel kell látniok, amint amerikai kalózkodó akkolopják meg őket, amikor kedvük szottyán. Tehetetlenek, mert a magyar kormány még akkor sem védi meg őket, amikor ez módjában állna. Ebben rejlik a szemrehányás és egyúttal Magyarország szégyene. Csak a nyugalommal vonakodik a nemzetközi igazságszolgáltatásnak nagy elvét elismerni. És ebből vonakodásával tudatosan közpredává teszi ki az Egyesült Államokban az írókat, a művészeit és a tudósait. Újbol kérdjük: Miért van az így?

Allandó anyagi veszteségüktől eltekintve, a magyar írók a magyar kormányok épp oly érthetetlen, mint meg nem bocsátható hiányosságát folytatják, s még talán nagyobb igazságtalanságnak is az áldozatai. Nemzetközi hírnevükben szenvednek csorbát. Odáig jutottunk már, hogy amerikai kiadók és szingagatók hallani sem akarnak magyar könyvekről és szindarabokról, bármekkora legyen is az irodalmi értékük. Sőt, minél nagyobb az irodalmi értékük, annál kevésbé fordítottak át angolra, annál kevésbé adják ki őket, vagy hozzák színre, mert a sikernek első jelére előbukkannak a kalózkodók és aláássák a piacot. A becsületlen amerikai kiadó és igazgató, aki szivesen odakínálja a szerzőket a haszon jutányos részét, nem versenyezhet az irodalmi és színházi kalózkodókkal, akik lopott árukat a legkisebb áron adhatják és mindaméltott nagy hasznot húznak. A becsületlen emberek ebben az országban a saját kárunk okultak. Jókaitól kezdve egész napjainkig. És mindez kizárólagosan annak tulajdonítandó, mert a magyar kormány nem akarja megtenni a kötelességét. Az irodalmi viszonyok Magyarországon és az Egyesült Államok között merően zűrzavarosak. És ennek követke-

ményeképpen a magyar faj hozzájárulása a világ irodalmához, művészetéhez, tudományához nagyjában hátsér lepecsételt könyv az újvilág előrehaladt népei számára.

Ezen állapot lejáró a magyarországi magyarokra nézve, de sokkal mélyebben lejáró bennünk amerikai magyarokat. A mi szülőházunk, mely méltán dicsekszik azzal, hogy a kultúrmetékek sorában vezető szerepet vitt ki a maga számára, ebben a tekintetben egy színvonalra helyezkedik Afganisztánnal és Marokkóval.

Ezt a nyíval kevésbé lehet túlzásnak mondani, mert hisz manap még egy koreai is védelmet követel a szellemi munkája számára az Egyesült Államokban. Kína és a középamerikai köztársaságok legjelentéktelenebbje is sietett megfelelni a nemzetközi kultúra és irodalmi igazságszolgáltatás követelményének.

Magyarország ellenben tudatosan elszakítja magát ebben a tekintetben Nyugat-Európától, kiteszi magát annak, hogy ebben a tekintetben egy fazékba dobja a világ legkevésbé civilizált, legkevésbé haladó államaival. Bérei azzal, hogy értelmi és erkölcsi tekintetben együtt emlegessék Oroszországgal, Törökországgal, s a balkán tartományokkal, nem pedig Franciaországgal, Németországgal, Olaszországgal, Skandináviával, Belgiummal és Hollandiával. Még Spanyolország és Portugália is a helyes uton járnak a szerzői jog védelme dolgában. Magyarországon az ő szellemi életét kiszolgáltatja a kalózkodnak. Harmadszor kérdjük: Miért van az így? Ezt a kérdést intézzük mi amerikai magyarok minden előkelő magyarhoz, aki Amerikát meglátogatja. Égető kérdés ez, amelyre szor mi látogatunk el Magyarországra. Égető kérdés ez, amelyre csak EGY lehet a válasz s ennek a válasznak méltónak kellene bizonyulnia Magyarországhoz, mely nagy állam és a modern kultúrának egyik központja. A magyar írók és művészek, egyénileg vagy mint társulataiban, óhajtják, hogy Magyarország és Amerika közt valóhára létesüljön a szerzői jog védelmét biztosító szerződés. Ezzel a védelemmel minden kormány tartozik a polgárainak odahaza úgy, mint kiülföldön. Ők is kérdik ennél fogva: Miért van az így? A szerződés megkötése nem itüszik semminemű nehézségbe. Az amerikai kormány mindig akarta.

Kötelességünk, az amerikai és a hazai magyarok kötelessége, hogy unos-untalanul hangoztassuk azt a kérdést, hogy mindaddig igyáljunk, amíg a magyar kormányt oda nem kényszerítettük, hogy valóhára megteszi a kötelességét s Magyarországot a szerzői jog védelme dolgában is oda nem helyezi, ahova való, a kulturális életüket megköveteli a haladás eszméje és különösen megköveteli a nemzeti büszkeség.

KONTA SÁNDOR.

VEGYES DOLGOK

Egyet elcsíptek. A "fekete" bandájának egyik tagját, a "leveleket" küldött, öt évi egyháza és 1000 dollár pénzbírágra ítélték.

Megbízható választási hivatalok. New Orleansban, La. a bíróság tizenkét választási hivatalnokot nyolcz-nyolcz havi börtönre ítélt, mert az urnákba hamis szavazószédulákat dobáltak.

Fegyverrel nem szabad játszani. Brooklynban Florence Barie 19 éves leány játszott egy revolverrel, mely töltve volt, de arról nem tudott. Mellette állott 4 éves öccsére, akire tréfából a revolverrel célzott és a következő erezen a fiu már holtan rogyott össze.

A jó falusi erkölcsök. Jamaicában, egy New York melletti fészekben, az erényes öszoők felláadtak a trikólábak — plakátok ellen és elhatározták, hogy irtó ábrát folytatnak ellenük. De a plakát trikóján "azon a bizonyos helyen" a fűgefalevelezhasonlóan lesz valami odanyomva, akkor ők hajlandók legalább egy szemet behunyni. Maliziozus emberek sok mindenre kívánsiak, hogy miért haragszanak a lakátokra, mert triko van rajtuk — jobb volna anélkül! Miért csinálnak a jó jamaicaiak az ártatlan trikós plakátokból feltűnő fűgefaleveles plakátot, mely éppen a fűgefalevel miatt fog felünni és — ha ezek a szenteskelek a fűgefaleveles trikós plakát — az egyik szemet behunynak, tovább kukkantanak a másik szemükkel?

Lefeljebb tíz hóapig szabad telmiseretek hűtőházakban tartani New Jersey államban egy tegnapi hozott képviselőházi törvény alapján.

A Camorra elleni tárgyaláson tegnapi Gastano Esposito vádlatot hallgatták ki. Mikor a banda vezetője, Enrico Alfano az Egyesült Államokba szökött, Esposito lett "igen" szóval elérik azt, amit

utóda. Egyébként is uszo-rásnak ismerik. Azon a banketten, amelyiken Cuocolo megületést elhatározták, ő elnökölt. Most ezt tagadja és azt állítja, hogy ő a bankett idején Milánóban Rómába utazott a vasuton. Mikor köröztek, elbújt és ezt azal indoklotta, hogy szívbarjosa nem akart a börtönben elpusztulni. Hivatkozott arra is, hogy egészen megvakítani akarják az ékkor — a hatás kedvéért — kivette az vagszemét és az elnök lábai elé dobta — elájult. A nagy zűrzavar miatt, mely e jelenetre keletkezett, az elnök a további tárgyalást felfüggesztette.

Kérvény kilenczven ezer aláírással. Victor L. Berger szocialista képviselő a kongresszus elnökének átadott egy kérvényt, a melyben 90.000 amerikai polgár követeli, hogy a mexicio határon összevont hadsereg a kaszárnyákba vezetessék vissza.

Rossz a rendszer. Louis Del Dono a bíróság betörések miatt legkevésbé négy és fél évi börtönre ítélté. Del Dono a legutóbbi időkben 27 betörést követett el, ezek közül nyolczat egy éjjel. — Ha az ember a betörés terén művészeskedő fiatal ember multját vizsgálja, ott találja, hogy Del Dono már tizenegyes életkor óta javítóintézetekben nevelkedett. Hogy milyen eredményvel, bizonyítja a fenti ítélet.

A leggyorsabb megoldás. Ha a munkás egy centtel is többért akar, azért tárgyalni kell, sokszor még a modern gazdasági harc fegyverrel is küzdeni sztrájkba lépni. Nem jól teszik Tegyenek úgy, mint az állam mintáemberei teszik: az országgyűlési képviselők. Ezek nem tárgyalnak, nem sztrájkolnak (sajnos), nem fenyegetnek, nem teskjük be őket (sajnos), csak egyszerűen szavaznak és az "igen" szóval elérik azt, amit

Megjelelt a legújabb képekkel díszített nagy **Könyvárjegyzék** mindenféle magyar könyvről és zenedarabokról, amelyen még Amerikában nem volt. **KÉRJE, INGYEN KÜLDJÜK.** Kiss Nagy KÖNYVESHÁZA 77 Second Ave., New York, N. Y.

mások csak kemény harcok után tudnak elérni. Tegnap hirdattunk róla, hogy a magyarországi képviselők fizetésjavítást akarnak, ma már egy másik "örvendés" hírel lephetjük meg első sorban illinoisi olvasóinkat. Illinoi törvényhozásának tagjai elhatározták, hogy fizetésüket 2000 dollárról 3500 dollárra emelik fel. Így kell eszelekedni. Nem tárgyalni, sztrájkolni és koplalni — egyszerűen megszavazni. Ez a leggyorsabb megoldás.

Ne hazudj! Veld brooklyn rabbinus az általa hirdettet tizparanoslatból egyet efilejtett. Elfelejtette azt, hogy hazudni nem szabad és kívánt nem szabad a bíróság előtt, mert itt nemcsak erkölcsi, hanem büntető hatása is van a hazudozásnak. Veld rabbinus tanu volt a Higibotham rendőrbíró elleni pörben. Tanuvalomására esküt tett. Utólag kiderült, hogy az eskü hamis volt. Veldet pörbe fogták hamis eskü miatt és a tegnapi megtartott tárgyaláson büntönek mondta ki az esküdtészek. A tárgyalást vezető bíró a Raymond streeti börtönbe szállította a rabbinust, aki előtt hűdön fogja az ítéletet kihirdetni. Veld másodfoku hamis tanuzás miatt egytől tíz évig terjedő fegyházbüntetésre számíthat.

Öngyilkos iskolakerülő. Jersey Cityben tegnapi John Cashmeret 11 éves fiut be akarta vinni egy rendőrt az iskolába, mert eddig mindig csak melléje ment, de nem tisztelte meg látogatásával. Mikor a fiu a rendőrt meglátta, elszaladt és a Morris-esatornába dobta magát. Kimentették és átadták a javítóintézetnek.

A holttesteken keresztil. A Washington Place-i tüzévsz után valahára a hivatalos közegek is kezdenek utána járni feladatuknak. A tegnapi napon Tateher építészeti felügyelő jelentése alapján Blackner bíró elrendelte, hogy Brooklynban, a Boerum St. 131. szám alatti gyárépületet zárják be, mert a tulajdonos, Max Schindelmann, a tűzbiztonsági szabályoknak ismételt felszólítás dacára nem akar eleget tenni. Ugyanezen oknál fogva zárta be Coney Islandon is két mulatót.

87 éves öngyilkos. John R. Montgomery, Bronxban lakó 87 éves férfi tegnapi szájba lötte magát és rögtön meghalt. Néhány év előtt halt meg felesége és azóta fejfájásban szenvedett. Az öreg ember gazdag volt, fájdalmát — nem tudta semmi sem gyógyítani.

A gombészitók sztrájkja. Muscatineban, Iowa, a munkások teljes győzelmével ért véget. Muscatineban annak tulajdonitják a győzelmet, hogy a városi tanácsba a legutóbbi választásnál erős szocialista kisebbség jutott be.

Oldenburg, nagyhercegség. — Németország — legnagyobb városában. — Kystringenben, mely 50.000 lakost számlál, a városi választásoknál 19 szocialista és öt polgári városatyát választottak.

Berlinben, Svájc. 1914-ben országos kiállítás lesz. A svájci szervezett munkások ezen kiállításra egy szocialista kiállítással lesznek képviselve. Ezen kiállítás keretében foglalkozni fognak mindennel, ami a munkások életével bármilyen vonatkozásban áll: lakáskérdés, háztartás, munkabérek és munkaviszonyok, kollektív szerződések, balesetek, gyári felügyelet stb.

Újra felfedezett aranybányák. Golcandában, Haiderabad tartomány, India, valamikor a világ leggazdagabb aranybányái voltak. Idők multján azonban váratlanul építettek azok helyére és a bányák megszűntek létezni. A várak romokká lettek. Most a romok alatt véletlenül újra találtak aranyat és rövid idő alatt 6000 kiló aranyat, körülbelül negyvmillió dollár értékben, ástak ki.

A zenekedvelő. Egy New York egyik utcasarkán áll egy verkis, akinek feje egészen be van kötözve. Arra megy egy ur és ad neki egy nickit. Kérdeti tőle, miért van a feje úgy kötözve, mire a verkis azt feleli neki: Uram, nek bírom hallgatni egész nap ezt a verkiést.

Olcso beszélőgépek
MAGYAR NYELVET, ROMÁN NYELVET, LENYELVET, TAJTEKÉNYEK, GYERMEKEK, NYELV-ÉRTÉKELÉSEK.
FAZEKAS LAJOS
238 E. 78. STREET, NEW YORK

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGY ÉS KÖZJEGYZŐI ÜGYEKBEN
a legpontosabb és legmegbízhatóbb cég
KISS EMIL
BANKÁR
104 SECOND AVE
NEW YORK
Keveset igér Sokat tesz

CUNARD
MAGYAR AMERIKAI VONAL
Egyedüli közvetlen hajóvonal NEW YORK és ROME között.
Utazás minden áttalálással nélkül. Fiume a Magyar Államvasutakon van.
Hajóidőutaink New Yorkból: CARPATHIA, április 27-én, délelőn. Fiuméig \$26.00. Fiuméből New Yorkig a hajó ára \$35.00 és a \$4.00 fejadó.
Kaphatók, úgyokozóknak vagy pedig turistáknak.
NEW YORK, BOSTON, CHICAGO, MINNEAPOLIS

LEGJOBB MAGYAR KONYHA
Telmányi O. Györgyné
MAGYANVENDÉGLŐJE
121 WEST 61 ST., NEW YORK.
Legfinomabb kizsoltat, számos magyar étel és jó magyar irtő társasági tészták és magyar magánvendéglőt keresett helyét.

JACOB KLEIN
BANKHÁZAI
207 Sixth Ave., Homestead, Pa.
16 N. Duquesne Ave., Duquesne, Pa.
FEBANK:
1340 PENN AVENUE 1340
PITTSBURG, Pa.
SORGONYI PÉNZKÜLDÉS A LEGJUTALOMSABB SZÁMÍTÁS MELLETT SA JOBAN ERŐS FIZETÉSTIS ÉRT

Mme. BLUMENFELD
119 Ave. A, New York
a St. Marks Place közepeben.
Egyedüli válogatott magyar ételek és gyöngyök rakomány.
IMPORTÁLT meny a szociális közönségnek. Gyöngyök, kárpok és zsvak (török) legújabb válogatás. Szociális közönségnek a legújabb divat szerint.
PONTOS KISZÁMOLÁS. LEHETŐ LE OLCSÓBB ÁRAK. (10-2-2)

WÁRADY LAJOS
Hazai peres és katonai ügyek pontos álműzése.
PÉNZKÜLDÉS AZ Ó-HAZÁBA
Az összes HAJÓVONALAK Képviselete HAZAK VÉTELE ES ELADÁSA Magyar közjegyző.
449 BROAD ST., TRENTON, N. J.

RÓTH JÓZSEF
BANKHÁZAI
401-2 Jerome St., McKeesport, Pa.
506 Grant Street, Pittsburg, Pa.
HAJÓJEGY MINDEN VONALRA — PÉNZKÜLDÉSEKÉRT gyorsan és pontosan eszünkölünk Europa bármely részébe. — SORGONYI PÉNZKÜLDÉSEKET felvesszünk 12 napi ELŐJEGYZÉS mellett.

Öngyilkos fiatal
Budapest. Minap a huszonöt éves fiatal öngyilkosságot követett, mert a férjével összeérzekényi lelki urigány Dezső festőművésztől felesége. Szülői a fiatal házaspár a Sz. 1-a. számú ház II. emeletén lakásában lakott. A fiatalok két napig ott voltak. Minap este támadt közöttük és a fiatalok közötti vita után lefűtődött az aszcayt az első emeleten elkeserítette. Feltűnt a revolverrel szembe látta, hogy a felesége arcazt vérrel ázultán fekszik a párnán zében rovolvott. Még élt. Czigány a fiatal mentek, míg az megérkeztek, a fiatal már meghalt. Konstán Czigányt jobbhalál magától és a golyó az esolta szét. Holttesztani intézetbe vitték.

Kingó a lopott
Budapest. Minap nagyszámú kinézési a meg a Szondi-utca 30. tti óskavas-kereskedésnek Valentin Béla a két ember egy láda a ház előtt meglélt. Benn azótt kikapok tartalmát. Ezist egy kat, evészközöket és szerszámokat tartalda, összesen mintegy értékű ezüstneműt, számos megvételre ezüstholmot. Valentin fogott és mia rendőrt küldött, s a két ember a bíróság elősra szállította, bekiszórta a VI. kerületi ságra. Kihallgatásán Mihály és Radny Jánosoknak mondotta. Hogy az ezüstneműt na, azt tagadták. Kéna vallani kezdtek. Veik is megállapított ezüstholmot. Halasz ügyvédek, akik most a pótkönyt 11. számú és ezüstneműjének és szét a költözés idele many-utca 3. számú jábe rakározattatja be tározással megbízott lat alkalmazottja volt bály, aki annak rend szerint elrakta a ládába a pinezajtól. Később aztán társ Jánossal visszaurranpelte a mástólazása. Érdekes, hogy Halás is tudtak a lopás rendőrség értesítette az ezüstnemű megkeltaját fogva tartott.

Hadnagyestit tolvaj
Budapest. Bontu hadnagyok fatonalasága betegség miatt latra alkalmatlansel ebocsátott. Bideig keresett állást a kapott végkielégítésköltötte s nagy tott. A szerencsét megessett Müller Lit sznyegkereskedő gadtá bolizsolgálonrona fizetéssel. Az szokott fiatalember becsült meg magát, mar ellopott gazdáj 890-korona értékű zálogosította. Mille lentésére a rendőrs ta s a kir. ügyvség te miatt emelt ellen tárgyalást és a bütető törvényszék bíró elnöklete alatt son a vádott türe merte bünté s védőanyit tudott felhjesletében az a szokva s nem tudott 19 korona fizetéből vádlatot írta. Varg vádindítványára lőrt hat hónap börtöitetel jogerős.

HA
Öngyilkos fiatal
Budapest. Minap a huszonöt éves fiatal öngyilkosságot követett, mert a férjével összeérzekényi lelki urigány Dezső festőművésztől felesége. Szülői a fiatal házaspár a Sz. 1-a. számú ház II. emeletén lakásában lakott. A fiatalok két napig ott voltak. Minap este támadt közöttük és a fiatalok közötti vita után lefűtődött az aszcayt az első emeleten elkeserítette. Feltűnt a revolverrel szembe látta, hogy a felesége arcazt vérrel ázultán fekszik a párnán zében rovolvott. Még élt. Czigány a fiatal mentek, míg az megérkeztek, a fiatal már meghalt. Konstán Czigányt jobbhalál magától és a golyó az esolta szét. Holttesztani intézetbe vitték.

A BEVÁNDORLÓ

van szívük minden második napra egy eseményre. Ezekről a eseményekről tehát főleg beszélünk. De hogy végre kioldjuk azt a eseményt, amely a gordiusi eszmé hírességével konkurál, rá kell térnünk arra a vezetés neoyorki táviratra, amely azt adja hírül, hogy Caruso hangszalagján eszmé képződtek. És most Amerika valamennyi gégespecialistája "azon" tört a fejét, hogy mit kellene ezekkel a eszmékkel csinálni. Kidobják-e vagy ketté vágják, ez most a kérdés. Mert kétségtelen, hogy azok a eszmék ott nem maradhatnak. Mit csináljon egy tenorista, akinek a magas C-je egy eszmé. El sem tudjuk képzelni, hogy lehet egy világhírű művész olyan könnyelmű, hogy éppen a hangszalagjaira kőt a eszmét. Mi lesz már most ezzel a eszmével? Ha nem nyugtatna meg bennünket az a tudat, hogy ez is csak reklám, kétségbe kellene esni a szörnyű baj miatt, hogy ugyanabban a eszmében, amelyben eddig aranyak eszmétek, ezután csak eszmék lesznek. De nyugodtak lehetünk. Caruso ezeket a hangszalag-eszméket is egyszerűen és könnyedén "ki fogja vágni", mint a magas C-t. Mindössze csak az lesz a különbség, hogy ezután még drágábban fogja "kivágni".

A falu jegyzője.

Sajkásgyörgye rejtelmeiből.

A budapesti Az Est-ben olvasuk: Sajkásgyörgye a gazdag és privilegiumos sajkásoközönségének egyik legnépesebbje. A községnek ötezer lakosa van, jegyzője Mosovits Livius, a körül sulyos, büns dolgokat beszél a községnek minden lakosa. Azzal vádolják, hogy hivatalos hatalmát büns uton pénzszereésre használja fel és büdölközve ezeknél még sulyosabb bünökkel is, a melyekről Az Est tudósította ebben a cikkben beszámolt. Különösen sulyos vádak vannak ebben a cikkben is — megvalljuk — nehezen szántuk rá magunkat, hogy megírjuk, de ismételt megkérték Az Est szerkesztőjét, hogy foglalozzon ezekkel a sulyos dolgokkal, küldötték nekünk a falu népet basztjától, végül is nem térhettünk ki az ostrom elől és elküldöttük munkatársunkat Sajkásgyörgyre, hogy győződjék meg róla, mi igaz a jegyző ellen felhozott vádakból. A mint munkatársunk a községbe érkezett, a falu népe tömegesen kereste, s sulyosabbnál-sulyosabb vádakot mondtak el a jegyző ellen, nem egy olyant, a mit a tudósító feljegyzett ugyan, de ezáltal nem közli, majd az illetékes hatóság bizonyára vizsgálatot indít és ezekről is meggyőződik.

En is akarok keresztet.

Vig Vilmos újsáki bankár öt év előtt megjelent Mosovits jegyző, a kitől a Dobanovaczky-féle kataszteri, birtokképek kiadását kérte. De a jegyző megtagadta ezt a következő szavakkal: — Ha én keres, én is akarok keresztet! Vignek sürögősen keltek a birtokképek, s hogy megkaphassák őket, négy száz koronát tett le a jegyző irasztalára. Vig György 1910. októberében azonosossági bizonyítványt kért Reitter Vilmos sajkásgyörgyei kereskedő nevére. A jegyző megtagadta az aláírást. Azt mondta, csak úgy írja alá, ha a községnel telekvény összege után 1 százezret kap. Vig ismerte a jegyző jellemét, Reitter jelenlétében, huzó koronát tett le az irasztalra, mire Mosovits az azonosossági bizonyítványt kiállította. A huzó koronából azonban nem adott semmit vissza, bár a bizonyítvány kiállításáért csak 2 korona jár.

Letartóztatja a tanítót.
1910. május 20-án Bugel Jenő, hátszegye segédtanfelügyelője az iskolák megvizsgálására Sajkásgyörgyre érkezett. A tanfelügyelő délután összeült a jegyzővel és a szerb pappal, Hranilovics Maximál az utóbbinak a lakásán boro-

gani. A jegyző panaszkodott Györgyei László tanítóra, hogy az pókheidi ember. (Györgyei ugyanis is többször nyilvánosan kikelt a jegyző törvénytelen működése miatt.) A társaság már részeg volt s ekkor a jegyző elhívatta Sztrajncis Iván volt rendőrvetőt, a kinek a tanfelügyelő azt mondotta, hogy csakassa le a községházán a tanítót. A rendőrvetőt, aki tudta, hogy a tanítót semmi olyan bűn nem terheli, a miért is lehetne tartóztatni, félve a következményektől, megész energiánsan így tagadta meg a tanító lezárását: — Jegyző ur, ez nem járja! — A jegyző: Ha én parancsolom, zárja le! Hatvanhat koronát sikasztott.

És miután a jegyző szavait a tanfelügyelő még azzal erősítette meg, hogy a fősöpntől utasítása van arra, hogy a tanítót letartóztathassa, a rendőrvetőt két rendőrelment a tanító lakására és Györgyei László néptanítót bevitette a községházára, a hol másnap délelőtt tizenegy óráig fogva tartották. Ekkor is csak azért bocsátották szabadon, mert megmozdult a falu egész intelligenciája, az orvos, a gyógyszerész és több kereskedő a tanító kiszabadítása érdekében.

Tizenöt órát ült fogságban a tanító.
A ki személyes szabadság megsértése és magánlak elleni erőszak címén bünyvűdi feljelentést tett a jegyző és a segédtanfelügyelő ellen.

Az újsáki ügyészség azonban nem ezek ellen emelt vádat, hanem a törvényt nem tudó Sztrajncis Iván rendőrközeg ellen, a ki a jegyző és a segédtanfelügyelő parancsát végrehajtotta. A főtárgyaláson megkérdezték a tanítót, hogy kívánja-e a rendő megbüntetését. Györgyei erre ezt felelte: — Az ő megbüntetését nem kívánhatom, mert ő ártatlan ember, csak strolmannja volt a jegyzőnek és a tanfelügyelőnek. Miután pedig a sértett nem kívánja a rendő megbüntetését, a törvényt ség felmentő ítéletet hozott.

Igy végződött a bírósági része a jegyző ellen emelt vádak, a melynek semmi alapja nem volt. A jegyző és a tanfelügyelő azzal vádolták a tanítót, hogy visszavet az ingyenes tankönyvek kiosztásánál és ez alkalommal 66 koronát szikkasztott. A tanító maga kérte a fegyelmi eljárás megindítását, a mely azzal végződött, hogy Györgyei Lászlót teljesen ártatlannak találták. A tanítót az eset után nem helyezték el Sajkásgyörgyről, a mi pedig föltétlenül szükséges lett volna. Tekintélyét ugyan is teljesen elvesztette a növendékei előtt, a kik még ma is nevetéggel beszélnek egymásnak, hogyan kísérték el a rendőörök a tanítót bácsit.

A község kukoricájára.

1908. novemberében a jegyzőnek kukoriczára volt szüksége, hogy a sertésait hizlalhassa. Nem ment el a kereskedőhöz, a hol vásárolhatt volna, hanem egyszerűen rászólt a község birájára, hogy adasson neki két métermázat a községből. De a dolog nem ment könnyen, mert a község kukoriczájának kezelője, Nagy Gábor, volt esküdt megtagadta a kukoricz kiadását.

— Mi nem birunk költeni a község vagyonából — mondotta Nagy Gábor.

Sovjanszky Milos bíró: Miért nem birunk?

Nagy Gábor: Hát azért, mert nem szabad adni kukoriczát, csak ha a képviselőtűstilet megengedi. Akkor akár az egész padlás is odaadom.

— Miután azt láttam, — mondotta Nagy Gábor Az Est munkatársának — hogy a bíró mindenkor adatai akar a kukoriczából én dühösen odadobtam a padlás kulcsát az asztalra, de beirtam a könyvembe, hogy a jegyző 1908. november 17-én 192 kiló kukoriczát vitetett el a községből és hogy azt vissza kell neki adni. De a jegyző csak most februárban adta vissza a községnek a kukoriczát, most is csak azért, mert a csendőörök nyomoztak a dolgai után.

A só.

Sztrajncis Iván volt rendőrvetőt ugyancsak négy tanu jelenlétében ezeket mondotta Az Est kiküldött tudósítójának: — Két év előtt történt, Újszaka fonspekciós voltam és hajnalban

1911. év elején feljelentés ment a csendőöröghöz, amelyet arra szólítottak fel, hogy nyomozzon a jegyző piszkos dolgai után. A csendőörök sok embert hallgattak ki, többek közt Sovjanszky Dusán vendéglőt, a ki azt vallotta, hogy a jegyző nyugtákat íratott vele alá, a melyekért ő nem adott semmiféle ellenértéket és a pénzt a jegyző zsebvérgébe.

Mikor kitűréssel fenyegetett az osztrák-magyar-szerb háború sok esendő rákötött a koresmájában. A jegyző azt mondotta neki, hogy dupla árat számíton fel a szállásért. Ő ezt meg is tette, de a nyugták összegének csak a felét kapta meg. A másik felét a jegyző vette fel.

Gyilkosságra való főbüjtés.
És most egy olyan fejezete következik a sajkásgyörgyei állapotoknak, a mely bünygi regénybe illő. Jovanovics Miklós volt vendéglő, a kit a jegyző üllözéseivel tönkretett, feljelentést adott be a szabvány járásbírósnál Mosovits Livius ellen gyilkosságra való főbüjtés címén. Ebben az ügyben már megtörténtek az első kihallgatások. Az ügy egyik főszerelőjét, Vrbaski Péra Terzsánkit kihallgatta Sajkásgyörgyén Az Est tudósítója. Vrbaski négy tanu jelenlétében így adta elő a tényállást: — Hét esztendő előtt tagosított volt itt Sajkásgyörgyén. A jegyző bizonyos megengedhetetlen úzleteket csinált, a melyek révén Dimovics Koszta kereskedő árakonyárt szenvedett. Koszta följelentéssel fenyegette meg a jegyzőt. És, a mint hallottam, panaszolt Széll Kálmán akkori helyigminiszternél. Mikor az erre vonatkozó akta visszajött Sajkásgyörgyre, a jegyző szolgát küldött értem. En a szolgálva egybűnt beementem a jegyző szobájába, de Mosovits a szolgát minajárt kiküldte. Aztán pedig becsukta az ajtót, így szóló hozzám: — Hogy kellene eljárni Dimovics Koszta ellen, mert már a fejemre mászott.

— En hallgattam, — mondotta. Itt egy kis szünet következett. Majd szemembe nézett a jegyző és ezt mondta: — Tudod mit? Öld meg! Földet adok neked, a mennyit csak akarsz. Három fiad van, kezesekdem hogy egyik sem fog szolgálni a katonaságnál. Ha pedig az agyonütés nem sikerülne, a párnámat vigyél el az udvarára, akkor aztán majd te mondjad elszének, hogy elloptad. Akkor majd Szabályára viszik a csendőörök, a kik majd ellátják a baját. De legjobb találok: üsd agyon! Akkor első embere leszel a községnek.

— En — mondotta Vrbaski — csak ennyit válaszoltam erre az ajánlatra: — Isten áldja meg! ... Rögötn haza mentem — folytatta Vrbaski — és elmondtam a családomnak, mit mondott a jegyző.

— És te megtennéd? — kérdezte a feleségem.

— Még száz ezer forintért se!

A jegyző aztán meg megengedte nekem Musiaki rendőrvetőtől, hogy mondjam meg Dimovitsnak, hogy távozzék el a községből, mert agyonütök. Dimovits felémében el is költözött Vukovára. Ott hallgattak ki ebben az ügyben.

— Mondja, — kérdezte a tudósító — miért éppen magát szemelté ki a jegyző a gyilkosságra?

— Nagyon egyszerű, hát azért, mert én római tudjak, hogy soha sem voltam részeg és azonkívül a legerősebb ember vagyok a községben, a ki mindig rendesen, tisztességesen él. A jegyző bizonyára úgy gondolkodott, hogy engem nem fognak gyanusítani, mert én mindig rendes és tisztességes ember voltam.

A gyilkosságra való főbüjtés ügyében Vrbaskin kívül még Musiaki Jován volt rendőrt, Kanya Sándor volt börtönőr és Dimovitsot hallgatták ki, a kik mind tehát hely vallomást tettek Mosovits ellen.

Pesti élet.

Három ember huszonkét krajczár-ból él.
Budapestről írják április tizedi keltevel: Van a budapesti artistáknak egy jótékony kis társasága, amelynek „jó fiúk” a neve. Ide eljutott a híre annak, hogy a Rákóczi ut 69. számú házban rettenetesen nyomorog egy család. A „jó fiúk” megszánták a szerencsétlen embereket és a sántának különös tehetségu kabarcé-költőjével, Székely Armanddal tiz koronát küldöttek egy lap szerkesztőségének, hogy juttassa el a szenvedőknek.

Ama lap egyik munkatársa vállalkozott a postás szerepre s örvízítte el a tiz koronát az éhezőládának, amelynek Kornblüth Henrik a feje. Az újságíró érdeklődte, hogyan élnek a szegények.

Bélapé Kornblüthék sötet szobájába. A család főszűkén ül, öszszekulcsolva tartja a kezét, a fejét a mellére lehorgaszítja; az arcán rajta ül a komor kétségbeesés. A felesége az asztalra könyököl szemmel néz ki az ablakon, mintha kutatón, milyen lesz a jövő. ... A szomorú emberek egyetlen gyermeke a kilenc esztendősbőlgyka. Sápádt arcu, vészegény leányka, a kinek a kárja olyan vékony, hogy egy kővér kezű ember gyűrűjét fel lehet húzni rá.

A nyomor tanúján két ágy, egy szék egy sánta asztalka, a melynek pakkolópapírban van a terítője. Egy konyhakredencez, a mely azt sejteti velünk, hogy Kornblüthék mek valamikor volt mit a kredenczbe tenni, egynéhány kopott ruhadarab a fogason és egy kis vaskályha az összes butorzat. A szoba nem nagyobb egy fogházi cellánál. És bár olyan rideg, mint egy koporsó, mégis tisztaság hól benne.

— Miről beszélgettek most? — kérdeztem a férjtől.

De nem Kornblüth válaszol, hanem a felesége.

— Arról beszélünk, hogy mihez fogtunk. Nem beszélünk mi már régóta másról. ...

Igaz, hogy öngyilkosságot akart elkövetni?

— Bizony igaz. A máddig lehetett, titkolta a nyomorunkat, pedig heteken keresztül alig ettünk kenyéret. Akárhányszor kenyér se volt a háznál és a kis leányom éhezett; már ő is megszokta a koplalást. Lászás voltam és elkéseredett és ekkor elhatároztam, hogy felvágom az éreimet. Már a kés a kezemben volt. ... A kis leány azonban befutott a szomszédokhoz, a kik lefogták. A Szécsi nagysága (a férje jegyződe az Apollo-moziban) nagyon megszánt bennünket és gyűjtést rendezett a házban. Tizenhat forint jött össze és azóta nem éhezünk, de nagyon spórolunk.

Mindennap veszek hat krajczárért vaját és tizenhat krajczárért két kenyéret. A háztartásunk tehát naponta huszonkét krajczárba kerül. Ennyiből élünk három Budapest. A tizenhat forintból még megvan tizenöt. Hála

kopogást hallottam a községházán. Kínzótam: a jegyző volt ott Salamon Miklós esküdt társaságában. Tölem két rendőrt kért. Fölkeltem Otts Simon és Sovjanszky Ráda rendőrkere, a kik a jegyző parancsára összesen 599 kiló sőt vittek el a községházára tartárból a jegyző lakására. A söt joggalanul vitte el a jegyző és a mai napig se jelentette be a község képviselőtestületének.

Az álmárki

Egy fantasztikus kalandor története.
Regénybe illő karriert futott be Reiss Charles, egy szegény párisi főzdeügynök fia, a ki ellen elfogatási parancsot adott ki Chenebenoit párisi vizsgálóbíró. Fialtal korában elhagyta Franciaországot és Buenos Airesbe kísért egy odavalló gazdag ültetvényest. Két évig maradt vele és ez alatt az idő alatt kis vagyonra tett szert. Tovább nem volt maradása. Beesatagolta Amerikát, majd hajóra szállt. Algírba utazott, a hol belpézt a staoneli kolostorba szerzetesnek. Két év alatt azonban beleunt az aszkéta életmódba is és busu nélkül hátat fordított a jámbor barátoknak.

Itt azután fontos fordulópont-hoz jutott a kalandor. Megismerkedett Roquefeuil marquis-sal, a ki egy algiri zuv-ezred tisztje volt. Ismeretségük még aránylag fiatal keletű, a mikor a marquis hirtelen meghalt. Reiss ekkor elarabta a halott papírját, és ezental a főzdeügynök fiából marquis de Roquefeuil lett.

Egy időre azonban el kellett tűnnie; kiment hát egy vállalkozással Indiába, majd ismét visszavált Algírba, a hol egy antiszemita lapot alapított azzal a szándékkal, hogy a klerikális barátságát megnyerve, később azok segítségével a kamarába jusson. De semmivel sem politikai tervei nem váltak be, mire Spanyolországba, majd Olaszországba ment borpall kereskedni. Ez sem sikerült. Ismét visszatért tehát Algírba, a hol esőbbsé jutott, de egy viszonyait rendezte egy gazdag házassággal.

Őt esztendőig élt ott, jobbjára semmittevésben. Időközben három gyermeke született.

A falu réme.

Kilenc évre ítéltek az elvetemült legényt.
Az április nyolczadiki budapesti lapokban olvassuk: A pestmegyei esküdtbíróság ma egy elvetemült fiatal legényt bünyörét tárgyalta. A vádlott ifjabb Olasz István, aki már nem először

lstennek! De meddig fog ez tartani? Mi lesz előjén, amikor ki kell innen költözökünk, hova hajlunk le a fejünket? Jaj Istenem! — A férjem tizenöt évig volt alkalmazva egy pálinkagyárban, de miután munkaképtelen lett, elbocsátották. Rossz a lába, öreg is már, ötvenöt éves, és ha ránéznek, nem adnak neki munkát.

Az újságíró, a ki pedig már sok pusztuló embert látott, maga is elérékenyült, olyan szenvedő hangon, kintöz halással beszélt Kornblüthne.

állott a bíróság előtt, mindig gonoszul bánt a családjával, saját apjával is. Tavaly szeptemberben az egész familiát el akarta pusztítani s egymásután három gyilkos merényletre vetemedett. A mai szigorú ítélet után pedig, amikor kivették, odaszólt a tanúknak: — No, majd leszámolok veletek is, mihelyt hazamegyek.

Szerencsére kilenc esztendőig várnia kell az újabb boszúterv végrehajtásával. A tárgyalásról ez a részletes tudósítás számol be.

Ifjabb Olasz Pál ráczkevei földműves pár évvel ezelőtt az apósára rálőtt. Seregély István földműves gazdára. Ezért a pestvidéki törvényhatóság esküdtbírósága két év fegyházra ítélte el. Közvetlenül a gyilkos merénylet előtt saját feleségét akarta felakasztani s csak a véletlennek köszönhetette a szerencsétlen asszony, hogy meg tudott szabadulni.

A fegyházbüntetés után Olasz hazatért Ráczkeverre, ahol mindenki félt tőle s a gyermekek bojnyik-nak keresztelték el. Otthon első dolga volt a családjának tagjaival czivódást kezdeni. Apja, idősebb Olasz István a felesége után reá maradt szőlő gyermekei között felosztotta, de a hasznélvezeti jogot magának tartotta fenn. Mivel az ifjabb Olasz nemcsak hogy nem fizette meg a hasznélvezeti atyjának a szőlő után, de a szegény öregot még tetleg is bántalmazta, az öreg tudtára adta, hogy a szőlőt visszaveszi tőle. Mivel pedig nem akarta visszaadni, az öreg a ráczkevei járásbírószágnál pert indított ellene sommas visszahelyezés címén. Ezt a pert meg is nyerte s a legénynek át is kellett engednie a szőlőt, amelyet azután az apa másik fia, Olasz Kálmán és veje, Viski János között osztott fel.

A szőlő elvesztése miatt ifjabb Olasz István kegyetlen boszura határozta el magát. Megtudta, hogy Ráczkeven a szűret szeptember 29-én kezdődik, s aznap a kora reggeli órákban revolverrel és két eszmövi vadászfegyverrel kiment a szőlőbe. Amikor meglátta ösesének, Olasz Kálmánnak tizenhat éves fia, elküldte magát: — Jön a bojnyik!

Ifjabb Olasz István odament öseséhez. Kálmánhoz s megszólította: — Tudod-e, hogy az én szőlőmben szűreteltek most? Jegyzd meg hogy ezt nem fogjátok tudni.

A következő pillanatban lekapta válláról a vadászfegyvert s ösesének személtára megtöltötte mind a két eszmét.

Kálmán rosszat sejtve, kérélni kezdte a bányát.

— Az Isten áldjon meg, csak nem akarsz agyonlőni, én nem bántottalak téged soha.

De nem hatották meg ösesének kéré szavai s ezélásra emelte fel a fegyvert.

WHISKEY

AMERIKA LEGNAGYOBB WHISKEY-ÜZLETE

Mi megmutatjuk önnek, hogy rendelését megbeszéljük, mert mi jobb drut és jobb mértéket adunk önnek, mint ez országban bármily más üzlet.

IME AZ ABAINKOL NEMHÁNY:

Kiválóan finom vörös és fehér whiskey	\$2.00	\$2.50	\$3.00
Kiválóan Forest XXXX whiskey	\$4.00		
Kiválóan finom Törköly és szilvórium	\$2.50	\$3.00	
Impozáns Törköly és szilvórium	\$4.00	\$5.00	
Borovicka és rostopcsa	\$2.00	\$2.50	\$3.00
Legfinomabb Jamaica és tea-ram	\$2.00	\$2.50	\$3.00
Legfinomabb fehér és vörös bor	\$1.00	\$1.50	\$2.00

KÉRJE AZ ARBEJVEZKÖNETEK és írjon magyar nyelven, mert levelezünk van, aki a leveleket olvassza és azokra válaszol. Minden rendelést azonnal elkészítünk és Ön megkapja az árakat minden alkaladéknál. Ottdőlősen megrendeléseknél nál nyugatib és New Yorknál későbbi részekre mennek az árak. Az dollár értékűt kell rendelni, hogy BEREBETVE küldjük. Kálján postautalványt vagy készpénzt járólatt levélben jűk. Kálján PROBAMEGRENDELÉST, HOGY MEGBOZODJON.

MORRIS FORST CO.
200 SMITHFIELD STREET,
CORNER 2nd AVENUE, PITTSBURG, Pa.

Közjegyző Jogiroda. Pénzküldés

ALAPITTATOTT 1898-BAN.
KLEIN IZIDOR bankár
ALAPTŐKE \$125.000.00.
1111 Braddock Avenue, saját épület
BRADDOCK, PA.

Éppen a válságos helyzetben Olasz Kálmán hirtelen oldalt fordult ösztönszerűleg mind a két tenyerét a szivére szoritotta, mert látta, hogy bányja a fegyver eszmét a szivének irányába tartja. A következő pillanatban gyors egymásutánban két lövés dördült el s Olasz Kálmán kezefejét a golyók teljesen szétroncsolták.

A gonosz legény azután újból megtöltötte vadászfegyverét s most sógorának, Viski Jánosnak kereséresre indult, aki a szőlők között tartózkodott. Amikor meglátta Viskit, ráfogta a fegyvert s kétség egymásután erre is rálőtt, de egyik lövése sem talált, Viski övédelemből revolverrel lött vissza, de az ő golyója sem talált.

A fegyverforgásra előkerült a szőlők közül ifjabb Olasz István huga, Lujza, aki Viski János felesége. A legény mihelyt megpillantotta a fiatal asszonyt, szó nélkül ráfogta a fegyvert s erre is kétség rálőtt, de egyik lövése sem talált.

Ezután visszament a présházhoz s ott Viskiéknek lovai közül egyet agyonlőtt. Olasz Kálmán lovai közül pedig egyet ásóval agyonvert.

Ifjabb Olasz István még aznap letartóztatták a csendőörök s, a pestvidéki ügyészség többek ellen elkövetett szándékos emberölés kísérletének bünytetete miatt tett vádat. Megvédolta még idegen ingóvagyon megrongálásával, végül könnyű testi sértés vátségével, mert a nővérét, Viski Jánosnét egy héttel ezelőtt az utcazen megfáradta s fejt az utca követélnéhez verve, rajta testi sérelést ejtett.

A pestvidéki törvényhatóság esküdtbíróságának má tárgyalásán a vádlott tagadta bünyösségét s azaz védekezett, hogy íjzestésű a földre lőtt s onnan pattant az a tizennyegy szem serét Olasz Kálmán kezefejére. Miután védekezését a kihallgatott tanuk megeafolták, az esküdték bünyönek mondták ki többek ellen elkövetett szándékos emberölés kísérletének bünytetésében, valamint az idegen ingóvagyon megrongálása és könnyű testi sértés vátségében. A marasztaló verdikt alapján a bíróság a vádlottat kilenc évi fegyházra és négy százhusz korona pénzbüntetésre ítélte.

— Az ítélet hallatára a vádlott, aki a tárgyalás folyamán czinikusan viselkedett, kétségbeesetten kezdte tördelni a kezét s egyre azt hajtogatta: — Nincs igazság a földön.

A megokolásban a bíróság egyéü enyhítő körülményül a családi viszályt tekintette, ellenben sulyosító körülményül tudta be a vádlott többszörisen rovott múltját s azt a pártját ritkító kegyetlenéget, amellyel saját fivérét, nővérét és sógorát elpusztítani akarta. Az ítéletben az ügyész megnyugodott, a vádlott és védője semmisségi panaszszal étket.

KAR

Irta: TOLSZTOJ

(82-ik folyó Szergiusz vidám meil elhomályosodott tete alatt. Érezte, hogy ez különös hangot ad a mesebeli gyermek beszédnek. Kétségbe esppelt, sem hason volt erre, és iparkoztőle telt, valami tetteit azokkal a mekekkel.

— Remélem, ért. — Igen papa, énnek magát tettei zonyos evangélium lésából és az ötedetnek elbeszélés, beszélés meglehet. De egyszerre te gyermeknek atyja majdnem három és a vers végét őstta. Karenin ebből a gyermek semmit és ez fölzigatta; homlokát és ismét amit már ezerszer s mit Szergiusz nem a megijedt gy atyjára s csak arra jon el kelle neki, a magyarázatokat azt atyja némelyke — Ezen aggodalom fogásban. Szergiusz tért a szent történet Szergiusz meglehe a tőnyeket, a kik kellett volna azt n akadt és bünyetés, hogy semmit sem kusából pillanat voltálni kellett az őstnem jutott eszmébe ez volt kedvező próta történelembe szent történelembe talan eszmét fiziótetesen elvonták fia tekintete atyja őrlénye egyik leszárogombján akadt meg. Szergiusz, ki nézőlában, kiket szételezt föl, hogy éhalhatna; ezen v érthetetlen eszmé személek eszpögett iránt bizalommal ga az öreg dada kéjpre is bevallott ember meghal.

De hát akkor hált meg? és mit meg mások, hogy a mennybe ugym azok, kiket Szerzetett, hád haljama bizony megérdem — Nos, a próféta — Illés... Illés — Ezzel már b telen, nagyon regiusz; ha te nem is jó kereszténynek tanulmányokat el foglalozok akkor apa fölkelve, — elégedetlen veled szerítesz tehát, te selek.

Szergiusz való mult pedig szellem volt korlátelt; ell fölfogással bírt; az azt tanult, a őka az volt, m egészen másra volt arra, mit tanított. Kilenc év, a gyermek volt, de kék és védelmezte szeretet kulcsa n behatolni. Semmit semmit sem akartégett a vágytól t nál, öreg dadája és Waszile Lász tudnivalókat.

Szergiusz tehát pott nem volt szennie; de ez baszára vált. W kedvében vált. W hogyan kell a keresztényi. Így az telt el. Elfelejtte ágyban újra esz

KARENIN ANNA.

REGÉNY.

Írta: TOLSZTOJ LEÓ. Fordította: R. TRUX HUGÓNÉ.

(82-ik folytatás.)

Szergiusz vidám és esilógó szemmel elhomályosodtak atyja tekintete alatt.

Ezretek, hogy ez ha vele beszél, különböző hangot vesz föl, mintha a mesebeli gyermekek egyikével beszélne, kikhez Szergiusz egy csöppet sem hasonlított. Szokva volt erre, és iparkodott a menyire tölte telt, valami hasonlatosságot tettetni azokkal a példás gyermekekkel.

— Remélem, értesz engem? — Igen papa, — felelt a gyermek magát tetteve. A lecke bizonyos evangéliumi versek ezüzléséből és az ő-testamentum kezdeteinek elbeszéléséből állt; az elbeszélés meglehetősen jól ment. De egyszerre szembe ötlött a gyermekek atyja homloka, mely majdnem háromszögletű képezett és a vers végét össze-vissza zavarva, Karenin ebből látta véte, hogy a gyermek semmit sem ért ebből és ez fölzigatta; ránezb a szedő amit már egyszer kezdett neki, amit Szergiusz nem felelhetett el.

Ját módjára kérte az Istent, hogy anyja szűnjék meg elbujni tőle, hanem látogassa meg őt holnap szüleit napja reggelén.

— Waszilje Lukics, tudja-e, mit kértem én a jó Istentől? — Több tanulási kedvet? — Nem. — Hogy szép játékokat kapjon? — Nem, sohasem találja el. Az titok. Ha megtörténnék, megmondom... Még mindig nem tudja? — Nem, mondja meg; — szült a nevelő mosolygva, a mi ritkán történt rajta. — Most már aludjék, eloltom a gyertyát.

— Sötétben még jobban látom azt; a miért imádkoztam. No lássa, most majdnem kiköttyantottam titkomat! — kiáltott föl nevetve.

Szergiusz hallani és érezni vélte anyja jelenlétét, mikor sötétben volt. Álva látta maga előtt, amint szeretetteljes tekintettel nézte; azután egy malmot látott, egy kést végre minden összezavarodott kis fejében és elaludt.

XVI.

Wronszky és Anna Pétervár egyik legelőkelőbb szállójába szálltak; Wronszky a földszinten vett lakást, Anna pedig a gyermekkel, a dávdával és a komornával az első emeleten egy négy szobából álló lakosztályt birt.

Visszatérté az első napján Wronszky mindjárt meglátogatta bátyját; ott találkoztott anyjával, ki ügyei rendezése miatt Moszkvából jött. Anyja és sógora egy fogadtak, mint rendesen, kérdés-közlök utazásáról, mint jó barátok eszegettek vele; de Annáról említés sem történt. Midőn másnap bátyja meglátogatta, ő volt az első, ki beszélni kezdett róla. Alexis megragadta az alkalmat és megmagyarázta neki, hogy a viszony, mely Kareninhez köti, házasságnak tekintti; mert biztos remény van a választ keresni vihetni s így helyzetüket szabályozni; ki-vánta, hogy anyja és sógora is szándékáról értesüljenek.

— A világ, meglehet, nem helyesli tetteimet; ez közönyös reál nézve, — téve hozzá, — de ha családám jó viszonyban hagyja velem maradni, szükséges, hogy jó barátságban legyen feleségemmel.

Bátyja, ki mindig tisztelettel viseltetett őseke nézetei iránt, a világra bizta e kényes kérdés fejtegetését, ő pedig ellenvétés nélkül Alexissel együtt fölment Annához.

Dacára világi modorának és tapasztaltságának, Wronszky sajtóságot hibába esett; ő, kinek jobban, mint bárkinek meg kellett értenie, hogy a társaság előttük zárva maradjon, azt képzelt, hogy a közölemény az ősi előítéletet legyőzte és aláveti magát az általános haladás befolyásának.

Később, az udvari körre nem lehet számítani, — gondolta, — de rokonaink, barátaink a dolgokat olyanoknak fogják látni, a minők.

Az első világi hölgy, kivel találkozott, Betsy volt. „Végre! — kiáltott ez föl, örvendesen. — lát Anna? Hová szálltatok? Képzem, minő eszű benyomást tesz rátok Pétervár anyja utazás után, a minő a tiétek olt. És a válópör, hányalán van?”

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

És a mint beszélt, Anna gyermekájszózat hálott, az ásitozás hangjáról megismerte fiát és maga elé varázsolta.

— Engedjen, engedjen bemenem! — suttogta, hirtelen beosonva.

Jobbra az ajtó, az ágyon ült a gyermek, hálógéscskéjében, kis teste előrehajlott és ásitozva nyújtózott; akit feje fölme mosolygott és feje könnyedén visszahajlott párnájára.

— Édes kis Szergiuszom, — suttogta az anyja, észrevétlenül az ágyhoz közelede.

Mióta elvált tőle, képzeteiben fiát mindig csak négy éves korában látta, azaz olyannak látta, a mikor legszebb volt. Most még ahhoz sem hasonlított, a minő volt, a midőn elhagyta; nagy és sovány lett. Milyen hosszúnak látszott arca avval a lenyirt hajjal! és mily hosszúak karjai! nagyon megváltozott, de azért még is ő, fejének formája, ajkai, kis nyaka és széles vállai.

— Kis Szergiuszom! — ismétlé a gyermek fölébe.

A fiu könyökre támaszkodott, borzas fejét fölemelte és megpetve boldogan mosolygott; meglátatlanul álló anyjára és félig álmos szemével nem veté le többé magát a párnára, hanem anyja karjaiba.

Wronszky és Anna Pétervár egyik legelőkelőbb szállójába szálltak; Wronszky a földszinten vett lakást, Anna pedig a gyermekkel, a dávdával és a komornával az első emeleten egy négy szobából álló lakosztályt birt.

Wronszky és Anna Pétervár egyik legelőkelőbb szállójába szálltak; Wronszky a földszinten vett lakást, Anna pedig a gyermekkel, a dávdával és a komornával az első emeleten egy négy szobából álló lakosztályt birt.

Wronszky és Anna Pétervár egyik legelőkelőbb szállójába szálltak; Wronszky a földszinten vett lakást, Anna pedig a gyermekkel, a dávdával és a komornával az első emeleten egy négy szobából álló lakosztályt birt.

Wronszky és Anna Pétervár egyik legelőkelőbb szállójába szálltak; Wronszky a földszinten vett lakást, Anna pedig a gyermekkel, a dávdával és a komornával az első emeleten egy négy szobából álló lakosztályt birt.

Wronszky és Anna Pétervár egyik legelőkelőbb szállójába szálltak; Wronszky a földszinten vett lakást, Anna pedig a gyermekkel, a dávdával és a komornával az első emeleten egy négy szobából álló lakosztályt birt.

Wronszky és Anna Pétervár egyik legelőkelőbb szállójába szálltak; Wronszky a földszinten vett lakást, Anna pedig a gyermekkel, a dávdával és a komornával az első emeleten egy négy szobából álló lakosztályt birt.

Tegyük föl, ha én félre is tenném az előítéletet, figyelmeztetem, hogy mások nem teszik és hogy a többiek annyira begombolódznak előtte, hogy maga fog fájni bele... Hisz a válás olyan könnyen megy a mostani világban! Egy hát tovább utaznak pénteken? Sajnálom, hogy többé nem láthatjuk viszont egymást.

Betsy hangja tudtára adhatta volna Wronszkynak, minő fogadtatás vár rájuk másutt; hanem még egy kísérletet akart tenni a családban. Jól tudta, hogy anyja, kit különben Anna első találkozás alkalmával annyira elragadott, kérészetlenül lesz az iránt, aki fia pályáját elrontotta, de Wronszky legnagyobb reményét, Wariába helyezte; ez biztosan nem fog kövst dobni Annára és meglátogtja őt.

Másnap egyedül találta őt, kitöntötte szívét előtte.

— Jól tudod, Alexis, mennyire szeretlek, — felelt Waria, miután végig hallgatta, — és mily hálás vagyok irántad; de ha visszahuzom magamat, azért teszem, mert Anna Arkadijevának ügyem használhatok. Ne gondold, hogy talán fölötté itélni merészkedném; helyzetben talán opp egy eselekedtem volna; nem bosszátokom semmi részletkebe, tette hozzá féltékeny, látva hogyan komorodik el Alexis arca. — de a gyermekét mégis csak saját nevének nevezni. Te azért akard, hogy meglátogassam, hogy viszont nálam fogadjam és rehabilitáljam a társaságban? De ezt nem tehetem. Léányaim nőnek, kénytelen vagyok férjem kedvéért a nagyvilágban élni. Képzek csak, ha elmennek Anna Arkadijevához, nem hivatalom meg hozzáam, attól tartva, hogy szalonban olyan szemlélyekkel találkozok, akik nem osztják az én nézetemet. Nem lenne ez egyenes sértés rá nézve? Én magam nem emlehetem őt föl.

— De én egy pillanatig sem engedem meg, hogy ő bukkonjon előm szememmel, hogy sok olyan asszonnyal összehasonlíttam, kiket elfogadsz! — szakította félbe Wronszky és fölkel, meg lévén győződve, hogy sógora nem enged.

— Alexis kérék, ne haragudjál, nem az én hibám, — mondá Waria, kétes félénk mosollyal.

— Nem haragszom rád, de két-szeresen szenvedek, mert sajálom, hogy köztünk a barátság meglazul, mert át fogod látni, hogy ez annak kikerülhetetlen következménye.

E szavakkal otthagya és átlátván, hogy a további kísérletek haszontalanok, elhatározta, hogy úgy tekint magát, mintha idegen városban élne.

A mi legjobban bántotta, az volt, hogy mindenütt hallotta nevet Kareninnel együtt említeni; minden társalgás avval végződött, hogy Alexis Alexandrovicsra került a dolog és az utóira ment, vele találkozott, vagy legalább azt képzelt, úgy mint egy fájós újjú ember, azt hiszi, hogy minden bonytorbarabba belelti magát.

Másrészt Anna magatartása is bántotta; sajtóságot, idegenséget, érthetetlen hangulathal volt, melyet mások még nem észleltek rajta; fölvaltva hideg és meleg, mindig izgatott és rejtélyes volt. Később kivül bántotta valami, de ahelyett, hogy érzékeny lett volna a sértések iránt, melyek alatt Wronszky fájómalmasan szenvedett és melyeket saját tapasztalással elhatározta, hogy látta tőle, ő csak egyedül, saját gondoljaival törődött és teljesen közönyös volt a többi iránt.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Keserű csalódás volt rá nézve, midőn látta, hogy a hírnök felelet nélkül tért vissza. Soha ez életben még nem érezte magát ennyire sértettnék, megaláztatnak, s mégis belátta, hogy a grófnőnek igaza lehet. Fájdalma annál sajtóbb volt, mert nem közölte senkivel.

Wronszky nem fogta megérteni; ő ezt eskély fontosságúnak fogja tekinteni és már a gondolat a hideg hangra, melylyel beszélne rórol, kiállhatatlannak tetszett neki. Ezért elhatározta magát, hogy a gyermekre vonatkozó minden lépését Wronszky előtt gondosan eltitkolja.

Egész nap azon törte eszt, hogy más módot találjon fiát láthatni és végre a legkínosabbra határozta el magát, hogy egyenesen férjének ír. Abban a pillanatban, midőn a levélírásához ült, hozták Lydia grófnő válaszát. Belenyugdott volna a hallgatásba, de az indulatosság, a guny, melyet a sorok közt olvasott, fölhaboritották.

— Milyen kegyetlenség! Milyen álszenteskedés! — gondolta; — engem bántani akarnak és a gyermeket kiznizi! Nem engedem meg nekik! Ó rosszabb nálammál, én legalább nem hazudom!

Igy határozta el magát, hogy másnap — Szergiusz születése napján, férje házába megy; bármily drága aron megvesztegeti a családsegét és így véget vet annak a gyátlagos hazugságnak, melylyel gyermekét kiznizák.

Mindenekelőtt Anna elsiettett jatkászereket vásárolni és megcsinálta tervét; kora reggel, még mielőtt Karenin fölkel, odamegy, kézen tart pönt a kapus és az inas megvesztegetésére. Apra, hogy mit fog fának mondani, hiába gondolt, nem volt képes elkészülni.

Másnap reggel, nyolcz óra felé, Anna leszállt a kocsiról és régi lakása előtt esőngött a kapunál.

— Menj, nézd meg, kicsoda az a hölgy, a ki csönget, — mondá Kapitónis segédjének, egy fiatal legénynek, kit Anna nem ismert. Mihelyt Anna belépett, rögtön egy három rubeles bankjegyet eszuszottatott a legény markába és suttogta; „Szergiusz... Szergiusz Alexis”, azután pár lépést tett előre.

A kapus helyettese vizsgálta a bankót és megláttotta a látogatót a második ajtó küszöbén.

— Kit keres ön? — kérdezte.

— Anna semmissen hallott és nem félt.

Kapitonits észrevette az idegen nő zavarát, kijött a fülkőjéből és kérdé mi a kívánsága.

— Szkeradamof hercegtől jö-vők Szergiusz Alexis látogatására. — Még nem kelt föl, — viszonzá a kapus, figyelmen kívül hagyva a lefátyolozott hölgyet.

Anna sohasem képzelté volna, hogy azon ház látása, melyben kilenc esztendeig élt, annyira hatni fog rá. Édes és keserű emlékek ébredtek lelkeben és egy pillanatra el is felejté jövetelenek célját.

— Tessék várni, — szölt a kapus, lesegítvén róla a köpenyt. E pillanatban ráismert és mélyen meghajolt előtte.

Méltóztassék excellenciádnak beszélni, — szölt.

Anna beszélni akart, de hangja megragadta a szolgálatot és egy eső pillantást vetve az öregre, gyorsan haladt föl a lépcsőn.

Kapitonits utána sietett, de puzsusi miatt minduntalan megbotlott.

— A nevelő ur talán nincsen még fölöltözve. Sietek értesíteni őt. Anna tovább haladt föl a jól ismert lépcsőn, semmit sem értve, mit beszél az öreg.

— Erre tessék, balra. Tessék megbeszélteni, hogy mindenütt rendelkezés van. Az urfi más szobát kapott, — szölt a kapus lihegett.

— Méltóztassék excellenciádnak várni egy pillantást; utána pedig mégsem elégszik meg, hogy fiát csak úgy a sétányon lát-

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

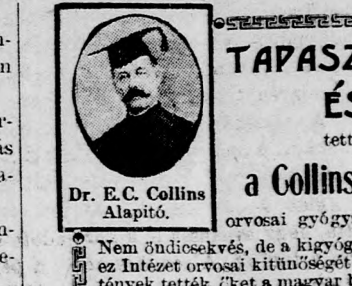
Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Sokkal több esőket és ölelést tartott fenn számára, sokkal többet akart neki mondani! Szergiusz öreg dadája segíthetett volna neki, de már nem lakott Karenin házában. Két nap mult el így bizonytalanságban és ürgykeresésben; harmadnap tudomására jutván az Alexis Alexandrovits és Lydia grófnő közti viszony, elhatározta magát, hogy az utóbbinak ír.

Dr. E. C. Collins Alapító.

TAPASZTALT TUDOMÁNY ÉS JÓ ORVOSSÁGOK

tették híressé és biztosították

a Collins N. Y. Medical Institute

orvosai gyógyászkereit mindig, hosszú fennállása óta. Nem öndiosokrés, de a kigyógyított betegök elismerő szavai hirdetik az intézet orvosai kitünőségét és utóféltelen képességét, és ezen tények tették őket a magyar betegk kedvenceivé. Nem mulik el egyetlen egy nap sem, hogy halom száma ne érkezzenek elismerő és hálaadó levelek America minden részéből kigyógyított betegektől a melyeket barbi, bármikor megtekinthet.

Tüdő, vese, máj, szív, vér, nemi vagy más belső vagy külső bajok a legnagyobb szakértelemmel kezeltetnek e híres orvosok által, gyorsan és mérsékelt árak mellett minden szenvedő, aki nem fordul azonnal segélyért e kitünő orvosokhoz. Önmaga elleni bünt követ el.

Minden beteg, minden szenvedő, bármily bajban is szenvedjen, IRJON VAGY JÖJÖN teljes bizalommal ez orvosokhoz e cím alatt

COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE

140 WEST 34th STREET, NEW YORK, N. Y.
Dr. S. E. Hyndman, orvos igazgató

Hivatalos órák: Reggel 10 óráig, délután 2-5 óráig, Vasár és ünnepeken 10-1 óráig. Kedden és Pénteken este 7 óráig.

Küldjön meg még ma 10 centet bélyegen s azonnal megkapja Dr. Collins szép, tudományos könyvét, az "EGÉSZSÉGI ÚTMUTATÓT"

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

És a mint beszélt, Anna gyermekájszózat hálott, az ásitozás hangjáról megismerte fiát és maga elé varázsolta.

— Engedjen, engedjen bemenem! — suttogta, hirtelen beosonva.

Jobbra az ajtó, az ágyon ült a gyermek, hálógéscskéjében, kis teste előrehajlott és ásitozva nyújtózott; akit feje fölme mosolygott és feje könnyedén visszahajlott párnájára.

— Édes kis Szergiuszom, — suttogta az anyja, észrevétlenül az ágyhoz közelede.

Mióta elvált tőle, képzeteiben fiát mindig csak négy éves korában látta, azaz olyannak látta, a mikor legszebb volt. Most még ahhoz sem hasonlított, a minő volt, a midőn elhagyta; nagy és sovány lett. Milyen hosszúnak látszott arca avval a lenyirt hajjal! és mily hosszúak karjai! nagyon megváltozott, de azért még is ő, fejének formája, ajkai, kis nyaka és széles vállai.

— Kis Szergiuszom! — ismétlé a gyermek fölébe.

A fiu könyökre támaszkodott, borzas fejét fölemelte és megpetve boldogan mosolygott; meglátatlanul álló anyjára és félig álmos szemével nem veté le többé magát a párnára, hanem anyja karjaiba.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

Anna megállt és várt. — Epp most ébredt föl, — mondta a kapus, — ugyanazon ajtón visszatérve.

